

03 nov 1936

Pheni 16 5/6

20th Feb 1933

3L

00211/1162GS

N 33.16.56

210449.

ஓம்

23 1333

ஞானசாகரம்

(அறிவுக்கடல்)

JNANASAGARAM

இது

முப்பத்திரண்டு வருஷங்கடவொரு

தவிரச் செத்த நிழல் வெளியிடு

A BI-MONTHLY

பதுமம், கரு. | ஒங்கடவொரு | அன், அடி | அமர், நூ, கூ.

பொருளடங்கம்

மாக்கள் நா ழுண்டி மீர்வாழ்தல் எப்படி? (முற்றுப்பெற்றது.)

(How to live hundred years?)

—❖❖❖—

ஆசிரியர்:

மறைமலையடிகள் என்னும்

. ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமி வேதாசலம் அவர்கள்,

SWAMI VEDACHALAM.

பொதுக்கலைக்கழக குரு,

பல்லாவரம்

PALLAVARAM

சென்னையிலுள்ள

தூது

திருமுருகன் அச்சுக்கூடத்திற்

T. M. PRESS

பதிப்பிடப்பட்டது.

20th February, 1933.

ஒருபதுமக் கையொப்பம் |

| காண்கு ருபா

All Rights Reserved.

“வைகலும் நீருட் கிடப்பினுங் கல்லிற்கு
மெல்லென்றல் சால அரிதாகும் - அஃதேபோல்
வைகலும் நல்லறங் கேட்பினுங் கீழ்க்குக்

கல்லினும் வல்லென்னும் நெஞ்சு” என்னும் அரிபபழந் தமிழ்ப் பாட்டானும் நன்கறியக் கிடக்கின்றது. அற்றேற், சொல்லுக்கு அடங்காத் தீயமக்களையுடைய பெற்றோர் நீண்டநாள் இனிது வாழுமாறு யாதெனின், அவர்களைக்கே வேறுதனியிருந்து வாழ்தலையா மென்க.

இனி, நீள இனிதிரந்து வாழ்தற்கு மற்றோருகாரணம்: தாம் ஏவியபணி செய்யும் ஏவலர் தங்கருத்துக்கு இசைந்து நடக்கப் பெறுதலேயாம். ஒருவர் எத்துணைதான் செல்வத்திற் சிறந்தாராயிருப்பினும், அவர்க்கு ஏவலராயுள்ளார் அவர்கருத்தின்படி நடவாமல் அதற்குமாறாக நடப்பவராயிருந்தால், அவர்க்குள்ள செல்வம் பயன்றாது. அன்றி அச்செல்வத்தை இழக்கநேரினும் நேரும். ஒவ்வொருநாளும் தமக்கு ஆகவேண்டுவன செவ்வனே விரைவில் ஆகப்பெறாமற், கவலையுந் துன்பமும் உழக்கவேண்டிவரும். ஒன்றுமில்லா றறியனே பிறருதனியின்றி இம்மண்ணுலகில் உயிர்வாழ்தல் இயலாதாயிற், கல்லியுஞ் செல்வமும் உடையார் பிறருதனியின்றி யுயிர்வாழ்தல் இயலுமோ? தமக்குவேண்டு வனவெல்லாம் தாமே தேடிக்கொள்ளலா மென்றற், சிறுமுயற்சிகளில் அறிவுநொழிலும் ஈடுபடக், கல்லியைப் பயன்படுத்துதற் குரிய பெருமுயற்சியுஞ், செல்வத்தைப் பயன்படுத்திப் பெருக்குதற்குரிய அருமுயற்சியுந் தடைப்படும். ஆகவே, கல்லியுஞ் செல்வமும் வாய்ந்தார்க்கு அன்பும்அறிவும் முயற்சியும் உடைய ஏவலரின் உதவி இன்றியமையாததாகும். நல்ல ஏவலரையுடையார்க்கு எல்லாம் எளிதில் இனிதுமுடிந்து இன்பத்தைப் பயக்குமாதலால், அவர் நீடுவாழ்தல் திண்ணமேயாமென்க.

இன்னும், நீண்ட வாழ்க்கைக்குப் பிறிதொரு காரணம்: தாம்இருந்து வாழும்நாட்டில் அரசு செலுத்தும் அரசன் தீயவை செய்யானாய்த் தன்கீழ்வாழ்ந் குடிமக்களின்நலத்தைத் தனது நலமாகக்கருதி, அவர்களைப் பாதுகாத்து ஒழுக்குதலேயாம். வேந்தன் குடிகளின்நலத்தைக் கருதாமையெயன்றி அவர்க்குத் தீது புரிபவனாயுமிருந்தால், அவன்கீழ் ஊழியஞ் செய்வாரெல்லாரும்

அவனைப்போப்பவே அவர்க்குப் பல்வகையாலும் திங்கிழைப்பர். அறமும் நடுவுநிலையும் பிழைக்கும், கொலையே களவே காமமே கட்டுடியே பொய்யே என்னுங்குற்றங்களே எங்குத்தலையெடுத்து ஆடும். செல்வத்தால் ஆள்வலியால் மிக்கார்க்கு அவையில்லாத ஏழைபெரியவர்களுந் கற்றவர்களும் இரையாகுவார். இங்ஙனம் தாறுமாறான நிலையிலுள்ள ஓர்அரசனதுநாட்டில் இருப்பார்க்கு எந்நேரமும் அச்சமும் வறுமையும் துன்பமும் உளவாமாதலால், அவர் நீண்டநாள் உயிர்வாழ்தல் இயலாது. இதுபற்றியே,

“கொடுங்கோன் மன்னன் வாழும் நாட்டிற்.

கடம்புலி வாழும் காடு நன்றே” என்று அரசன் ஒருவனே கொடியஅரசைக் கசந்து கூறினன். பழைய தமிழ்ச்சான்றோரும்,

“மாதவர் நோன்பும் படவார் கற்புங்

காவலன் காவல் இன்றித் தங்கா” என்றருளிச்செய்தனர். ஆகவே, திருவருள்வலத்தாற் கிடைத்த இவ் வாங்கிலஅரசை யொத்த நல்லரசின்கீழ் வாழ்வார்க்கே நீளவாழ்தற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்பரிம் எல்லாநலங்களும் எளிதில் வாய்க்குமெனவும், ஏனைக் கொடுங்கோலரசின்கீழ் உறைவார்க்கு அவைஅங்ஙனம் வாயாவெனவும் நல்லிசைப் புலவராகிய பிசிரார்தையார் அறிவுறுத்திய மேலைச்செய்யுளால் இனிது அறிந்துகொள்க. அற்றேற், கொடுங்கோலரசன்கீழ் உறைவார் நீண்டவாழ்தற்கு யாது செயற்பாலாதனின்; அவனதுநாட்டின் எல்லையில் உறைதலை விடுத்து, ஏனைச் செங்கோலரசன்கீழ்ச் சென்று இனிதுயிர்வாழ்தலையாமென்க.

இனி, நீளவாழ்தற்கு ஆசிரியர் பிசிராந்தையார் முடிவாகக் காட்டியகாரணம். பார்த்தாலறிவும் உலகியலறிவும் ஒருங்குநிறைந்து, தான் என்னுஞ் செருக்குஅடங்கி, எல்லாம்வல்ல முதல்வன் அருள்நிலையை யுணர்ந்த கொள்கையினராகிய சான்றோரது சார்பில் இருக்கப் பெறுதலேயாம். ஏனென்றால், உலகியலமைப்பின் அழகுகள் அருமைகளையும், உயர்ந்தமக்களின் சிறந்தஅறிவுச் செயல் ஆண்மைச் செயல்களையும், உலகுயிர்களை அமைத்த இறைவனான் அருட்டெருஞ் செயல்களையுமே எந்நேரமும் நினைதலும் பேசுதலுஞ்செய்து, செயற்கரிய செயவல்ல சான்றோரைச்

வங் கற்றுப் பட்டம்பெற்று மருத்துவத்தொழில் புரிவார் தொகை எங்கும் பெருகிவருதலால், வல்லதமிழ்மருத்துவர் தொகையும் மிகச் சுருக்கிவிட்டது. ஆங்கிலமருத்துவஞ் செய்துகொள்வதால் எத்தனையோபேர் வறியராய்ப் போகின்றார்கள்; எத்தனையோபேர் உயிரிழத்தலையும் கண்கூடாகக் கண்டு வருகின்றோம். ஆங்கில மருத்துவரைப் பார்த்துத், தம்மருத்துவம் நன்குபயிலாதவர்களும் நோயாளிகள் பாற் பொருள் பறிக்கும் பேரவாக் கொண்டு திரிகின்றார்கள். எங்கே பார்த்தாலும் மருத்துவர் தொகையும், மருத்துகளின் விளம்பரங்களும் பல்கிவருகின்றன. இவற்றொடுகூடவே, தீராக் கொடுநோய் கொண்டார் தொகையும் பல்கிவருகின்றது; அந்நோயால் இளமைக் காலத்தே இறப்பார் தொகையும் பல்கிவருகின்றது. நோயாளிகளும், நோய்களால் இறப்பாரும் மிகுந்துவருதலை உணர்ந்து பார்க்குங்கால், உண்மையான மருத்துவம் நடைபெறவில்லை யென்பது உம், உண்மையான வல்லமருத்துவர் இல்லையென்பது உம் நன்கு புலனாகின்றன வல்லவோ? ஆகவே, நீடுவாழ விரும்புவார் ஒவ்வொருவரும் பெரும்பாலும் இஞ்ஞான்றை மருத்துவர் உதவியை எதிர்பாராது “தனக்கு மருத்துவன் தானே” என்னும் ஆன்றோர் உரையை உளத்திற் பதித்து நடப்பாராக! இன்னும், மருத்துவர் எவராயிருப்பினும் அவருடன் நெருங்கிய நேயம் வைத்துக்கொள்ளலும் ஆகாது. ஏனென்றால், அவர் எந்நேரமும் நோய்களைப் பற்றியும், மருந்துகளைப்பற்றியும், நோய்தீர்க்குந் தமது திறமையைப்பற்றியும் பேசாநிற்பார். அவருடைய பேச்சுகளைக் கேட்கக்கேட்க, அங்ஙனங் கேட்பவர்களுக்கு முன்இல்லாத நோய்களைப் பற்றிய நினைவு முதிர்நிற்கும்; அதுமுதிர்வே அந்நோய்களும் அவர்பால் உண்டாகாநிற்கும்; அல்லது அந்நோய்கள் உண்டாகாவிடிலும், அவற்றின் அடையாளங்கள் தம்மிடத்தே காணப்படுவனவாக அவர் பொய்நம்பிக்கை கொள்ளாநிற்பார்! அந்நம்பிக்கையால் அம் மருத்துவர்பால் எந்நேரமும் மருந்து வாங்கி யுண்டபடியாயும் இருப்பார். நோய்க்குத்தான் மருந்தே யல்லாமல், நோய் இல்லாக்கால் மருந்து எற்றுக்கு? நோயில்லா உடம்புக்கு மருந்து ஏற்றுவதால், இரத்தம் நஞ்சாகிப் பல கொடிய நோய்களை வருவிக்கும்; அதனால் நீள உயிர்வாழ்தலும் இல்லை

யாம். ஆதலால், நோய்நினைவையும் மருந்துநினைவையும் எந்நேரமும் உள்ளத்தில் தோற்றுவிக்குந் தொழிலினரான மருத்துவரது கூட்டுறவை நீக்கிவிடுதலே செயற்பாடு. நோய் கொண்டவர்கள் இயற்கைமுறைகளைச் செய்து நோய்நீக்கிக் கொள்ளுதலில் அறிவும் முயற்சியும் இல்லாதவர்களாய், மருத்துவர் தரும் மருந்தினாலேதான் தமக்கு நோய் நீங்கும் என்னும் அழுத்தமான நம்பிக்கையுடையவர்களாய் இருப்பார்களானால், அவர் பொருட்டாக மட்டும் வல்ல மருத்துவர்களை வருவித்து அவர்க்கு மருந்து கொடுப்பித்து, அவ்வளவொடு மருத்துவரையும் மருந்தையும் பற்றிய நினைவை ஒழித்துவிடுதல் வேண்டும். நோயாளிகளின் பக்கத்திருப்போர் அவர்க்கு நோய் தீரும் முறைகளைச் செய்யுங்காலுஞ் செய்தபின்னும் அவர்க்குள்ள நோய்களைப்பற்றி நீளப் பேசாமல், விமன் அருச்சுனன் போன்ற வலியோர் செய்த போராண்மைகளையும், பெரிய புராணம் போன்ற நூல்களில் துவலப்பட்ட அடியார்கள் செய்த செயற்கருஞ் செயல்களையும், இனிய கதைகளையுமே பேசுதல் வேண்டும்.

இன்னும், இக்காலத்திற் புதினத்தாள்களில் ஆயிரக்கணக்காய் வெளியாகும் மருந்து விளம்பரங்களைப் பார்த்து, அவற்றைக் கருத்துன்றிப் படித்தலும் ஆகாது. ஏனென்றால், மருந்து விளம்பரங்களெல்லாம் முதலிற் பல் வகை நோய்களையும், அவற்றின் அடையாளங்களையும், மருந்துகளையும் மெய்யாகவோ புனைந்து கட்டியோ பேசுகின்றன. நோய்களின் அடையாளங்களாக இவ்விளம்பரங்களில் விரித்துச் சொல்லப்படுவனவற்றிற்பல, நோய் இல்லாதவர்களிடத்துங் காணப்படுவனவாய் இருக்கின்றன. செரியாக்குணம், மலச்சிக்கல், மூலக்கடுப்பு, கைகால் உளைச்சல், மயக்கம், மண்டைவலி, நெஞ்செரிவு, வாய்குமட்டல், சளி, நீர் வடிதல் முதலான சில சிறு நோய்கள் மக்கள் எல்லார்க்குஞ் சிறு சிலகால் உண்டாகின்றன. இவை வருதலும் போதலும் அத்துணைவிரைவாக நிகழ்தலால், இவைதம்மை மக்கள் நோய்களாகவே கருதுவதில்லை. அங்ஙனமிருக்க மருந்து விளம்பரங்களோ, இச் சிறுபிணிகளையும் இவைபோல்வன பிறவற்றையும் பல கொடுநோய்களின் அடையாளங்களாக மிகுத்துப்பேசி, நோய் இல்லாதவர்களும் அவற்றைப் படித்தால் தம்மிடத்தும்

அவை காணப்படுதல்கொண்டு தமக்கும் அக்கொடுநோய்கள் உண்டுபோலுமென அஞ்சி, அவ்விளம்பரங்களிற் சொல்லப்பட்ட மருந்துகளை நாடுமாறு செய்துவிடுகின்றன. எல்லா உடம்புகளிலும் இயல்பாக நிகழும் வெப்பத்தப் மாறுதல்களாலும், உணவின் வேறுபாடு மருகுநீரின் வேறுபாடுகளாலும், இடவேற்றுமை காலவேற்றுமைகளாலும், பழக்கவழக்கத் தீர்ப்புள்ளதும், தொழின்மாறுபாடுகளாலும் இடையிடையே தோன்றி எளிதிலே மறைந்துபோகும் இச் சிறுபிணிகளை யெல்லாம் பெரும்பிணிகளின் அடையாளங்களாகப் புனைந்துகட்டிப் பேசும் மருந்து விளம்பரங்கள், தம்மைப் படிப்பார்க்கு நடுக்கத்தை உண்டாக்கி, அவ்வாற்றால் அவ்ரது இரத்தத்தை நஞ்சாக்கி, அதன்வாயிலாக அவர்க்கு முன்னில்லாத கொடுநோய்களைப் பின் உண்மையாகவே வருவித்து விடுதலால், மருந்து விளம்பரங்கள் அவை விளையுக்குக் கொடுநோய்களினுங் கொடியவாக அஞ்சப்படும். ஆதலால், புதினத்தாள்கள் வாங்குவோர் அவற்றில் வெளியிடப்படும் மருந்து விளம்பரங்களைப் பாராது விடுதலே நன்றாகும். உண்மையாகவே பெரும்பிணி கொண்டவர்கள் அப்பிணி நீக்கும் மருந்து அறிதல்வேண்டி அவ்விளம்பரங்களைப் பார்த்தல் தீதுபயவாதாயினும், அவர்களும் அவ்விளம்பரங்களிற் காணும் மருந்துகளை யெல்லாம் வாங்க விழைகுவராகலானும், நல்ல மருந்துகள் சிலவற்றோடு போலி மருந்துகள் பலவே அவ்விளம்பரங்களிற் குறிக்கப்படுதலின் அப் போலிமருந்துகளையெல்லாம் வாங்கியுண் பார் முன் இல்லாத பல நோய்களையும் அடைந்த தமது பொருளையும் உயிரையும் இழப்பதாகலானும் நோயாளிகளுக்கிட மருந்து விளம்பரங்களைப் பாராதுவிடுதலே நன்றாகும். அற்றேல், நோயாளிகள் தமக்குள்ள நோய் தீர்க்கும் மருந்துகளைத் தெரிந்துகொள்வது யாங்ஙனமெனின்; முன்னே நோயாளிகளாயிருந்து தக்க மருந்துண்டு நோய்தீரப் பெற்றவர்கள் பலரை உசாவி, இன்ன நோய்க்கு இன்ன மருந்துதான் சிறந்ததெனத் தெளிந்துகொள்ளல் வேண்டும். இங்ஙனம் பலரால் பயன்படுத்தப்பட்டுக் கைகண்ட மருந்தாகத் தெளியப்பட்டவைகளை யல்லாமல், வர்ளா விளம்பரங்களிற் கண்ட கண்டவைகளை யெல்லாம் வாங்கி உட்கொள்ளற்க.

மேலும், இம்மருந்தில் என்னென்ன சரக்குகள் சேர்ந்திருக்கின்றன? அச்சரக்குகள் ஒவ்வொன்றன் குணமும் எவ்வெவை? அவை கட்டவேண்டும் முறைப்படி கட்டிப், பதப்படுத்த வேண்டும் அளவுப்படி பதப்படுத்தி நண்ணறிவும் ஆராய்ச்சியும் பழக்கமும் மிக்க மருத்துவரால் செய்து முடிக்கப்பட்டுள்ளனவா? இல்லையா? இம்மருந்துகளை உட்கொண்டு எவ்வெவர் நோய்தீர்த்தார்? என்றெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்தா நோயாளிகள் மருந்துகளை வாங்கி உட்கொள்கின்றனர்? சிறிதும் இல்லையே. இங்ஙனமாகத் தாம் உட்கொள்ளும் மருந்துகளைப்பற்றிய வரலாறு சிறிதுமே அறியாமல் வெறுங் குருட்டுத்தனமாய் அவைகளை விலைகொடுத்து வாங்கி உட்கொள்ளுதலை விட, நாம் நாடோறும் அயிலும் உணவுப்பண்டங்களில் இன்ன நோய்க்கு இது நல்லது, இன்ன நோய்க்கு இஃது ஆகாது என்று ஆராய்ந்தறிதலும், ஆகாதவற்றை நீக்கி ஆவனவற்றை அருந்தி நோய் நீக்கிக் கொள்ளுதலும் எளிதெல்லாவா? கண்ணுக்கும் அறிவுக்கும் நேரே தெரிந்த உணவுப்பண்டங்களை அவ்வந்நோயின் இயல்புறிந்து சுவைபெறச் சமைத்து அருந்தி நோய் நீக்கிக்கொள்ளும் இவ் எளிதமுறையை விடுத்துக், கண்ணுக்கும் அறிவுக்குத் தெரியாத மருந்துகளை விலைகொடுத்து வாங்கியுண்டு நோயாளிகள் மேன்மேற்றன்புற்று உயிரிழத்தல் ஐயகோ! கொடிது! கொடிது! நோய் நீக்குவதற் சிறந்த மருந்தென்று நன்கு தெரிந்தாலல்லாமல், அதனை வாங்கி யுட்கொள்ளலாகாது. பட்டினி கிடத்தும், ஏற்ற பழுவைகளை யருந்தியும், மலரீர்க்குடர்களைத் துப்புரவு செய்தும், உணவுப்பண்டங்களில் ஆவன அருந்தி ஆகாதன விலக்கியும் நோய் நீக்கிக்கொள்ளுதலே நீண்டு வாழ்தற்கு நெறியாகுமன்றி, எந்நேரமும் மருத்துவரை வருவித்தலும், அவர்தரும் மருந்துகளை விழுங்குவதும், மருந்து விளம்பரங்களை ஒவாது பார்ப்பதும், அவற்றிற் கூட்டப்பட்ட மருந்துகளை வாங்கி அயில்தாம் நீண்ட வாழ்க்கைக்கு நெறியாகாவென்று கடைப்பிடிக்க.

இனி, கோள் நூல் (சோதிட நூல்) சொல்வாராயுங், கோள்நிலை (சோதிடம்) பார்த்தலையும் அறவே விலக்கிவிடல் வேண்டும். மக்களெல்லாருந் தமக்கென ஓரறிவுந் தமக்கென ஒரு செயலும் உடையராகையால், அவர் ஒவ்வொரு இமைப்

பொழுதும் மாறுந்தன்மை யுடையர். தமக்கென ஓரறிவுஞ் செயலுமில்லாப் பருப்பொருள்களோ பெரும்பாலும் மாறா இயல்புடையன. ஆகையால், மக்களின் வருங்கால நிகழ்ச்சிகளைப் பிழைபடாமல் அளந்து சொல்லுதல் எவர்க்கும் இயலாது என்றும், மற்று அறிவில்லா ஞாயிறு திங்கள் முதலான பருப் பொருள் இயக்கங்களின் வருங்கால நிகழ்ச்சிகள் மட்டுமே அளந்து சொல்வதற்கு இயல்வனவாம் என்றும் பகுத்துணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும். மக்களின் வருங்கால நிலையினைப் பிழை படாவாறு வைத்துச் செவ்வனே கூறுதல் எவர்க்கும் இயலாமை பெறப்படவே, அவரது வருங்கால நிகழ்ச்சிகளைப் பிழையாது கூறுவேம் என்னுங் கோள்நூலார் உரை பொய்யே யாகுமல்லால் மெய்யாகமாட்டாது. இதனை எம்முடைய வாழ்நாளில் நெடுக ஆராய்ந்து பார்த்துத் தெளிந்திருக்கின்றோம். அற்றேற், கோள் நூலாரிற் சிலருந் தெளிவுக்காட்சி (Clairvoyance) யுடையாரிற் சிலருஞ் சிலந்தம் வருங்கால நிகழ்ச்சிகளைப் பிழைபடாது சொல்லுதலும் ஆங்காங்கு நிகழக் காண்டுமாலெனின், முன்நாட்களிற் செய்ததனையே பின்நாட்களிலுஞ் செய்து, அங்ஙனஞ்செய்து பழகிய செய்கையினைப் பின்னர் விடாது செப்தொழுதுவாரது ஒழுகலாற்றினை நாம் முன்னறிந்து சொல்லுதல் போலவே, பழ னினைப் பிணிப்பால் தமதறிவு முயற்சியின்றி அறிவில்லாப் பருப் பொருள்போல் இயங்குவாரது இயக்கத்தையே கோள்நூலாருந் தெளிவுக்காட்சி யுடையாரும் முன்னறிந் துரைக்கின்றனர். நாடோறும் பிறர்க்கு ஈதலையும் அறஞ்செய்தலையும் கடனாக் கொண்டு ஒழுகிப் பழக்கப்பட்ட ஒருவனைக் கண்டால், அவன் பின்நாட்களிலும் இங்ஙனமே நடப்பானென்று நாமும் முன்ன றிந்துரைக்கின்றனம் அல்லமோ? நாடோறும் கட்டுடித்துப் பழக்கப்பட்ட ஒருவனைக் காணும் நாம், பின்நாட்களிலும் அவன் அங்ஙனமே கட்டுடித்து ஒழுகுவான் என்று முன்னறிந்துரைக் கின்றனம் அல்லமோ? நாடோறும் கல்விக்கற்றலிலும் கற்றறிந்த வற்றை ஆராய்ந்து நூல் எழுதுதலிலும் பழக்கம்மிருந்த ஒருவன் வழிநாட்களிலும் அங்ஙனமே நடப்பனென்று முன்னறிந்துரைக் கின்றனம் அல்லமோ? நாடோறும் பிறரை ஏசுதலிலும் அவரைச் சண்டைக்கு இழுத்தலிலும் கொடியனுய்ப் பழகிய

ஒருவன், வரும் நாட்களிலும் அங்ஙனமே கொடியனுய் நடந்து சிறைக்குச் செல்வனென முன்னறிந் துரைக்கின்றனம் அல்ல மோ? ஆகவே, முற்பிற் பிறவிகளில் ஏறிய பழக்கத்தால் மாறாமல் நடப்பாரது வருங்கால இயக்கமே மிகவல்ல கோள்நூலாரால் ஒருவாறு முன்னறிந்து துவலப்படும் என்றும், மற்றுத் தமது அறிவு முயற்சியால் இடையிடையே மாறிநடப்பாரது இயக்க மோ அங்ஙனம் அவராலுங் கூற இயலாதென்றும் பகுத்துணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

இவ்வாற்றால், மக்களது ஒழுகலாறு முற்பிற்பிறவிப் பழக்க வழித்தாய் மாறாமற்செல்வதூஉம், இடையிடையேயுண்டாம் முறுகிய அறிவு முயற்சியால் மாறிச் செல்வதூஉம் என இரு வகையினதாதல் நன்குபெறப்படும். பழக்கத்தின்வழி நிகழும் ஒழுகலாறு, அறிவில்லாப் பருப்பொருளியக்கத்தினையே பெரும் பாலும் ஒப்பதாகலின், அதனையுடைய மக்கள் இழிந்த பிறப்பின ராவர். தமது அறிவு முயற்சியால் தம் ஒழுகலாற்றில் மாற்றிச் செல்லுதற்குரிய பகுதிகளை இடையிடையே மாற்றி முன்னேறிச் செல்லும் மக்களோ தாம்பெற்ற பகுத்தறிவினைப் பயன்படுத்திச் செயற்கரிய செய்து பெறற்கரியநலங்கள் பெறும் நிலையினராக லின் அவர் உயர்ந்தோராவர். அங்ஙனம் உயர்ந்தோராய் ஒழுகு வாரது வருங்கால நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துக் கொல்ல கோள்நூலாருந் தெளிவுக்காட்சியுடையாரும் முற்றும் எடுத்துக் கூறமாட்டுவா ரல்லர்; கோள்நூலார் ஒருசில எடுத்துக்கூறிலும் அவை தாமும் எல்லாம் உண்மையாய் இரா. அறிவுமுயற்சி குறைந்த மாந்தரின் ஒழுகலாறுகளை எடுத்துரைக்கும் வகையிலுந் தெளிவுக்காட்சி யுடையார்க்கு அவை நன்குவிளங்கும் அளவு, வல்ல கோள் நூலார்க்கும் அவை விளங்குவதில்லை. தெளிவுக்காட்சியுடை யார்க்குஞ் செல்கால நிகழ்கால நிகழ்ச்சிகள் தெளிவாய் விளங் கும் அளவு, வருங்கால நிகழ்ச்சிகள் விளங்குதல் மிக அரிதா யிருக்கின்றது. இங்ஙனம் மிகவல்ல கோள்நூலார்க்குந் தெளிவுக் காட்சியுடையார்க்கும் விளங்காத வருங்கால நிகழ்ச்சிகள், அவற்றில் வல்லரல்லாத ஏனையோர்க்கு விளங்குமோ? சிறிதும் விளங்காவன்றே. ஆதலால், கோள்நூல்கொண்டு வருங்கால நிகழ்ச்சி கூறவருவாரிற் பெரும்பாலார் மெய்யரல்லாத பொய்ய

கேட்டு யாமும் எம்முடன் போந்தாரும் பெரிதும் இறம்பூதுற்று, இராசுகாலத் துவங்குதற்குக் கால்மணி நேரம்முன்னதாகவே சென்று அவரைக் கண்டேம். கண்டு “தாங்கள் இராசுகாலத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருப்பது எங்களுக்கு இறம்பூதுயிருக்கின்றது!” என, அச்சாத்திரியார் “அந்நம்பிக்கை பயனற்றதென யான் நன்றாய்த் தெரிந்திருந்தும், அதனை விலக்கக் கூடவில்லை!” என்று மொழிந்து நகைத்தார். இங்ஙனமாகக், கற்றுணர்ந்து தெளிந்த மேன்மக்கட்கே இப்போலிப் பொய்நம்பிக்கைகளை விடுதல் இயலாதாயிற், கல்வியும் ஆராய்ச்சியும் இல்லாக் கீழ்மக்கட்கு இப்பொய்நம்பிக்கைகள் ஏறிவிட்டால், அவர்கள் அவற்றைவிடுதல் இயலுமோ! ஆகையால், இப்பொய்க் கோளூலால் நம்பிக்கைகளை மக்கள் உள்ளத்தில் ஏற்றிவிட்டுப், பின்னர் அவைகளைக் களைந்துவிட முயன்று, அம்முயற்சியிற் பாழ்படுதலைவிட, அவைகளை மக்கள் உள்ளத்தில் தழைவியாமல் விடுதலே நன்றாமென்றுணர்ந்துகொள்க.

இன்னும், கோளூலால் நம்பிக்கையால் மக்கட்கு நேரும் பெருந்தீங்குகளும் பல. இதற்கு உண்மையாக நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியொன்றை இங்கெடுத்துக்காட்டுவாம். ஒருகால் ஒரு செல்வர் கோளூலால் வல்லான் ஒருவனை யழைத்துத் தமது வாழ்நாள் எல்லை அறிந்துசொல்லும்படி கேட்டார். அப்போது அவர்க்குச் சிறிதேறக்குறைய ஐம்பதாண்டுகள் இருக்கலாம். அக்கோளூலானும் அவரது கோள்நிலையை நன்காராய்ந்து பார்த்து, அவர்க்கிருந்த ஆண் பிள்ளைகள் பலருள் ஒருவனைச் சுட்டிக் காட்டி “அப்பையன் உயிரோடிருந்தால் நீர் ஆறுதிங்களில் மடிந்துபோவீர்! அவன் மடிந்துபோனால் நீர் எழுபதாண்டு வரையில் உயிரோடிருப்பீர்!” என்று சொல்லிப்போனான். இதனைக்கேட்ட அச்செல்வர் பெருந்தீக்கில் கொண்டவராய், அக்கோளூலானாற் குறிப்பிடப்பட்ட தம் மகனைக் கொலைசெய்வதற்குத் துணிவுகொண்டார். தமக்குச் செல்வம் மிகுதியாய் இருந்தமையால் அவர் அச்செல்வத்தின் துணைகொண்டு வல்ல மருத்துவர் ஒருவர்பால் உடனே கொல்லாது மெல்ல இரண்டொரு திங்களிற்கொல்லும் ஒரு நச்சுமருந்து வாங்கி, அதனை அப்பையனுக்கு உணவுப்பொருள்களில் மறைவாய் வைத்து

உட்செலுத்திவிட்டார். அந்நஞ்சு உள்ஏறப்பெற்ற அப்பையனுள் சிலநாளில் ஏதோ ஒருசோய் கொண்டான்போற் படுத்து, இரண்டு திங்களிலெல்லாம் இறந்துபட்டான். அவன் இறந்து பட்டபின், அவனுக்கு நஞ்சு ஊட்டிய அவன் தந்தையாகிய செல்வரும் இரண்டுதிங்களில் இறந்துபட்டார்! பாருங்கள்! அச்செல்வன் மடிந்தானாயின் அவன்றத்தை எழுபதாண்டுகளும் உயிரோடு இருப்பன் என்ற கோளூலான் சொல் எவ்வாறாயிற்று? படுபொய்யாய் முடிந்ததன்றோ? அது பொய்யானது மட்டுமா? அலிதோர் அருமைச் சிறுவனுயிரையும் மடித்ததன்றோ? இங்ஙனமே கோளூலார் சொற்களால் மக்கள் அடையுந்துன்பத்திற்கும் உயிர்க்கேட்டிற்கும் ஓர் அளவேயில்லை. ஆதலால், கோளூலிலுங் கோளூலார் உரையிலும் வைக்கும் நம்பிக்கையினை விட்டொழித்தலே பெரிதும் வேண்டற் பாஸ்தாகும் என்க.

இனி, நீள உயிர்வாழ்தலில் விருப்பம் உடையவர் முதுமையைப்பற்றியுஞ் சாவைப்பற்றியும் நிகழும் நினைவுகளையும் எண்ணங்களையும் அறவே விட்டொழித்தல் வேண்டும். இன்றியமையாது தெரிவிக்கவேண்டி யிருந்தாலல்லாமல் ஒருவர் தமது வாழ்நாள் (வயது) இவ்வளவாயிற்றென்று தெரிவித்தலும் ஆகாது, அதனை நினைத்தலும் ஆகாது, அதனை பெண்ணி மனக்கலங்குதலும் ஆகாது. ஆனால், மக்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் அளவளாவிப்போச நேருங்காலங்களிலெல்லாம் ஒருவரது வாழ்நாட்கழிவை மற்றவர் உசாவித் தெரிந்துகொள்கின்றனர். தெரிந்து கொண்டவுடனே “உங்கட்கும் இவ்வளவுநாட் கழிந்தது, நமக்கும் இவ்வளவுநாட் கழிந்தது, இனிச் சிறிதுகாலத்தான் இருக்கப்போகின்றோம், கூற்றுவன் எந்த நேரத்தில் வந்து நமதுயிரைக் கொண்டுபோவானோ அறிகின்ம்” என்றெல்லாம் பேசி நெஞ்சம் நெகிழ்கின்றனர். இவ்வாறு உணர்ச்சியோடு உரையாடுதலினை வேறே உயிரும் உடம்புஞ் சருகருப்பு இழந்து, அதனால் வளர்ச்சியும் வலிவுக்குன்றி, வாழ்நாள் முதிசாமுன்னரே பெரும்பாலார் மாய்ந்துபோகின்றனர். நூறுண்டுகளும் அதற்குமேலும் உயிர் வாழ்வார் பற்பலரை ஆங்காங்கு நேரே கண்டுகொத்தும், அவர்களிற் பலர் திண்ணியபாக்கையும் விழுமிய அறிவும் உடையராய் நன்கு வாழ்தலைக் கண்கூடாய்த் தெரிந்துவைத்தும், ஐம்பது

அல்லது அறுபது அல்லது எழுபது ஆண்டுகள் ஆனவுடனே தமக்கு வாழ்நாள் எல்லை நெருங்கியிட்டதென நினைந்து நெஞ்சம் புண்ணுதல் எத்துனை அறியாமை! இறைவன் நமக்குத் தந்த உடம்பைப் பாதுகாத்து, அதனால் அறிவையும் அன்பையும் வளர்த்து, இறைவனை நெஞ்சருக நினைந்து, அடியார்க்கு இனிய ராய் ஒழுகுதலே நமக்குக் கடனாவதன்றிச், சாநாளும் வாழ்நாளும் நினைந்து கவலைப்பட்டு விரைந்துமாள்வது கடனாமோ? கூற்றுவன் வரும்போதுவருக; அவனை எதிர்பார்ப்பதும் அவனுக்கு ஒலையிட்டு அழைப்பதும் ஏன்? மார்க்கண்டர் தமக்கு ஊழ்வினையால் நேர்ந்த சிறுவாழ்நாளையும் இறைவனருளாற் பெருவாழ்நாளாகச் செய்துகொள்ள வில்லையா? இவ்வாறாற்றினை எல்லாரும் நன்குணர்ந்திருந்தும், இறைவன் அருட்டுணையில் நம்பிக்கையின்றிக், கூற்றுவன்வருமையை நாடுதல் அறிவுடைமையாமோ? ஆகலால், இறைவனது திருவருள்வலத்தாற் கிடைத்த இவ்வரிய மக்களுடம்பை நன்குபேணி, அதன் வாழ்நாளை அவன்வருமையாற் பெருகச் செய்தலிலேயே அறிஞர்க்கு நினைவும் முயற்சியும் இருக்கவேண்டுமேயல்லாமல், அசற்குமாறான முறையில் அவ்விசைண்டையும் புகுத்திவருந்துதல் ஆகாதென்க.

அற்றேல், யாக்கை நிலையாமை, இளமை நிலையாமை முதலியவைகளை நம்முடைய 'திருக்குறள்' முதலான அறநூல்கள் வலியுறுத்திப்பேசுதல் என்னையென்றால்; மக்கள் பெரும்பாலும் தமது நலத்தின்பொருட்டுத் தீயவைகளைச் செய்பவர்களாயிருக்கின்றார்கள்; தாம்மட்டுமே என்றும் நிலையாக இருப்பதாக நினைந்து பிறர்க்குத் தீங்கிழைப்பதில் முனைந்து நிற்கின்றார்கள்; இவ்வாறு பிழையான உணர்ச்சியுடன் தீயவைகளைச் செய்தலால், அத்தீயவைகள் அவரையே தாக்கி இளமைப் பருவத்திலேயே அவர்களை உயிர்மாள்ச் செய்கின்றன. யாங்ஙனமென்றிற் காட்டினும், ஒருவன் தான் எப்போதுமே இவ்வுலகத்தில் உயிர்வாழப் போவதாக நினைந்து, தனது நீண்ட வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய வளவு தன்பாற் பொருள் இல்லாமையால், மிகுந்த செல்வமுடைய வேறொருவனது பொருளைக் கவர்ந்துகொள்ள எண்ணி முயல்கின்றான்; அங்ஙனம் முயல்பவன் பிறவியிலேயே கொடிய குணங்கள் நிறைந்தவனு யிருப்பின், அச்செல்வ னுடைய

பொருளைக் களவுசெய்யவோ, அல்லது அவனைக் கொன்று அதனைக் கைக்கொள்ளவோ முயல்கின்றான். அத்துனைக்கொடிய குணங்கள் இல்லாதவனுப்க், கரவும் அதற்கேற்ற தீய அறிவுந்தீய முயற்சியும் வாய்ந்தவனாயிருப்பின், அழிவழிக்கு ஆடியும் பொய்ம் முறிகள் புனைந்துகட்டியும் அச்செல்வனது பொருளைக் கவர்ந்து கொள்ள முனைகின்றான். இவ்விருவகைத் தீநெறியில் எதன்பாற் புகுந்து முயலினும், அவனுடைய தீய நினைவும் முயற்சியும் அவனுக்கு இடையறா அச்சத்தினையுங் கவலையையுங் கொடுத்துன்பத்தை யுந் தராநிற்கும்; இவற்றால் இவன் நோய்வாய்ப்பட்டு விரைவில் மாளுதல் திண்ணம்; அல்லது இவனால் துன்புறுத்தப்பட்டுச் செல்வன் இவன்மேற் செற்றங்கொண்டு இவனுயிரை மாய்த்து அங்கும். ஆகவே, தீயநினைவுந் தீயமுயற்சியும் உடையார் தாம் நிலையாக இருப்பதாக நினைந்துசெய்த தீமைகளே அவரை நிலையின்றி விரைவில் அழியச் செய்தலால், அவர் தமது யாக்கை நிலையாமையினை நினைந்து பார்த்துத் தீதின்றி யொழுமவேண்டுமென்றற்கு, நம் அறநூல்கள் அங்ஙனம் நிலையாமையினை வற்புறுத்துரைக்கலாயின.

“தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை தீயினும் அஞ்சப்படும்” என்னுந் திருக்குறள் இவ்வுண்மையினை நன்குபுலப்படுத்தல் காண்க. அறநூல்கள் கூறியவைகளைக் கருத்திலவைத்து நடப்பவர்கள் நல்லராய் நீண்டகாலம் நன்கு உயிர்வாழ்வராகலின், அந்நூல்களிற் சொல்லிய நிலையாமை வாழ்க்கை நிலைபெற்றிற்கே இடனாய் நிறறல் துணித்தறிந்து கொள்க. ஆகவே தீயவைகளைச் செய்யாது உயிர்வாழ்க்கையினை ளைச்செய்வதற்குமட்டுமே, யாக்கைநிலையாமை இளமை நிலையாமை முதலியவைகளை நினைக்கவேண்டுமே யல்லாமல், வேறு வினாக எந்நேரமும் நிலையாமையினை நினைந்து நெஞ்சங்கலங்கி அறிவும் முயற்சியுங் குன்றி நிலையழிதல் ஆகாதென்றறிதல் வேண்டும்.

மேற்கூறியதுகொண்டு, வாழ்நாள் முதிர்வினையும் முடிவினையும் நினைவுக்குக் கொண்டுவரும் எத்தகைய நிகழ்ச்சியினையுந் தம்மாலானமட்டும் விலக்கி யொழுகுதல் அறிஞர்க்குக் கடமை யாதல் தெற்றென விளங்காநிற்கும். எனவே, பிறந்தநாட்

கொண்டாட்டமும் அதுபதாம் ஆண்டுவிழாவும் கிரும்பற்பாலன அல்லவென்றிருக்கொள்க. ஏனென்றால், ஒவ்வோர் ஆண்டிலும் தாம் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடும்போது, அந்நாளைக் கொண்டாடுவார்க்கு இவ்வளவு வாழ்நாட் கழிந்துபோயிற்று என்னும் உணர்ச்சி வலிவுபெற்று வேரூன்றுவதுடன், அக்கொண்டாட்டத்திற்கு வருவாரெல்லார்க்கும் அவரது வாழ்நாட்கழிவைப் பற்றிய உணர்ச்சியும் ஒருமுகமாய் ஒத்துத்தோன்றி, அவ்வுணர்ச்சியால் முன்னமே பிளவுபட்டு நிற்கும் அவரதுள்ளத்தின் அப்பிளவு நுழைந்து விசி ஆண்டுள்ள வேறு சில நன்னிலைகளையும் வேரோடு பிடுங்கி அழித்துவிடா நிற்கும். அவ்வாறாதல் எதனாலெனின், ஒருவர் ஒரு நன்னிலைவையோ நினைவையோ நினைந்து நிற்கையில், அவருடன் வந்து சேர்வாரும் அவர் கொண்ட நினைவையே தாமதமென்று அறிகொண்ட மொழிநு வராயின், அந்நினைவுகொண்டார்க்கு அது முன்னியிலும் துற மடங்கு ஆயிரமடங்கு மிகுதியாய் பெருகி, அவரதுள்ளத்தில் வேறு நினைவு ஏதுமே நிலைபெறுதற்கு இடமில்லாமல் அதனை முழுதும் கவர்த்துகொள்ளாதலை நாம் வழக்கத்திற் கண்டிருக்கின் றோமாகலின் என்பது. ஒருவன் மற்றொருவன்மேற் சினங் கொண்டிருக்கும்போது, அவனுடன் வந்துசேர்ந்தவேறொருவன் அவனது சினத் தணிதற்கு வேண்டுவன செய்யாமல், அவன் சினந்தவன்மேற் றுனுஞ் சினந்து பேசுவனாயின், அம்முன்னையோன் கொண்ட சினம் பின்னும் பின்னும் பெருகிப் பெருந் திங்குபயத்தலைக் காணுதார் யார்? அறஞ்செய்யும் நினைவுடையா னுக்கு அவ் அறநினைவையுடையாது சேர்க்கை அவ் அறநினை விலினை மிகுதிப்படுத்தி அவரை அறஞ்செய்யுமாறு தூண்டலும், மற்ற அறத்திற்கு மாறான மறநினைவுடையாது சேர்க்கை அவன் கொண்ட அறநினைவிலினைப் பையப்பைய மாற்றி மாய்த்தலும் கண் கடாய் நிகழ்தல்போலப், பிறந்தநாட் கொண்டாட்டத்திற்கும் அதுபதாம் ஆண்டுவிழாவிற்கும் வருவாரது நினைவும் அவற்றைக் கொண்டாடுவார் நினைவுடன் ஒருங்குசேர்ந்து அவர்க்கு வாழ் நாட் குறுக்கத்தினை உணர்பெண்ணுமெனவும், மற்ற அவைதம் மனம் கொண்டாடாமல் இனிய நினைவோடு உயிர்வாழ்வாருந் தம்மொடொத்த நினைவுடையோடு அல்லாமல் குறுகியநினைவு

யுஞ் சாக்காட்டினையும் பேசுவாரோடு உறவாடின அவரும் அந் நினைவுகலந்து அதற்கு மாறான அவ் இருநினைவாற் பற்றப்படுவ ரெனவும் உணர்ந்துகொள்க.

இங்ஙனமே, மிகவுந் துயரமான கதைகள் நாடகங்கள் காப்பியங்கள் முதலியவைகளை அடுத்தடுத்துப் படிவதிலும், அவற்றிற் கூறப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைப் பலகால் நினைவுக்குக் கொண்டுவருதலும் ஆகா. சனியான உணர்வு இல்லாதவர்கள் இவைகளை எத்தனைகால் திருப்பித்திருப்பிப் படின்றாலும், அத னால் அவர்க்குத் தீங்கு வராது; மற்றுச் சனியுள்ளவர்கள் அவை தம்மை அடுத்தடுத்துப் படின்றாலோ, அவரது உள்ளம் அவற்றில் றவலப்பட்ட துயர நிகழ்ச்சிகளாற் பற்றப்பட்டு நிலைகலங்கி நோய்க்கும் வாழ்நாட் சுருக்கத்திற்கும் இடஞ்செய்யும். ஏனெ னிற், சனியுள்ளவர்கள் சிறிது நன்ற வந்தாலுஞ் சிறிது தீதுவந் தாலுந் அவைதம்மை மிகப் பெரிய அளவினவாகக் கருதி இன்ப துன்பங்களை எய்துவர்; மற்றுச், சனியில்லா மழுங்கிய உணர்வி னாரோ மலிபளவாக வந்த நலந்தீங்குகளையுந் கடுகளவாகவே கருதாநிப்பார்களின், அவர் அவற்றின் அளவுக்குத் தக்கபடி இன்பதுன்பங்களை அடையாட்டுவார்களர். ஆதலால், உணர் வின் சனியை மிகுதியாயுள்ளவர்கள் துயர நிகழ்ச்சிகளை நன் கெடுத்த தவறும் துல்களைப் படிவதனால், அந்நிகழ்ச்சிகள் தமக்கு வந்தனபோற் கருதும்அளவு செல்லாமல், தம்மை அவற் றிற்குப் புறம்பாக நிதத்திப் பவிந்து, பின்னர் வேறு இனிய நிகழ்ச்சிகளை தவறும் துற்பொருள்களில் தமது நினைவைப் பதித் தற்குப் பழகிக்கொள்ளுதல் இன்றியவையாததாகும்.

இன்னும், தம் உறவினரில் இறந்துபட்டார்க்குச் சவச்சடங்கு செய்தற்பொருட்டும், அவர்தம் பெற்றார் உற்றார்க்கு ஆறுதல் மொழிதற்பொருட்டுஞ் செல்லுனோர், அங்குள்ள ஆற்றுகழ்ச்சிபைக் கண்டு நெஞ்சங்கரைந்து கண்ணீர் உருத்து அழுதல் இயற்கையே யாவிலும், அது தமதுள்ளத்திற் பதிந்திருந்து தமக் குத் தீதுசெய்யும் அளவு இடங்கொடுத்து விடுதல் ஆகாது. சாவு நிகழ்ந்த இல்லங்களில் உள்ள தமிழ்மாதர்கள் ஆண்டுக் கணக் காக ஒப்பாரி சொல்லி அழும் அறக்கொடிய பழக்கத்தை இன் னும்விடாமற் கைப்பற்றி நடந்தபடியாய் இருக்கின்றார்கள்! இம்

மாதர்கள் தாம் கெடுவதல்லாமலும், தம்மைச் சூழ வுள்ள தம்பிள்
கிளைகள் கணவர் உடன்பிறந்தார் பெற்றார் உற்றார் உறவினர் நன்
பர் அயலார் முதலான அனைவருடைய உள்ளங்களையும் நினை
கலக்கி, அவற்றை தாங்கொண்ட துயரநிலையை ஆழித்திருக்கி,
அவற்றை அடிப்படையிலேயே நஞ்சாக்கியிருக்கின்றனர். இவ்வ
ளவு பெருந்தீங்குக்கு இடமான ஒப்பாரி சொல்லியழுததைத் தம்
மாதர் விடாப் பிடியாய்ச் செய்து வரவும் அதனை நிறுத்தமாட்டா
மல் அதற்கு நீள இடங்கொடுத்துவரும் நம் ஆண்மக்களின்
ஆண்மையும் அறிவும் என்னே! என்னே! இந்திய பழக்கஞ் சிறி
தும் இல்லாத கிறித்துவர் துலுக்கர் முதலான மக்களின் மாதர்
கள் இறந்துபட்ட தம்மவர்பால் அன்பில்லாதவர்களா? அம்மாத
ரில் எத்தனையோபேர் இறந்துபட்ட தம்மவரை நினைந்து கீரா
யுருகி நெஞ்சங்கலங்கலிலையா? அவர்களெல்லாம் இங்ஙனம் ஒப்
பாரிவைத்தழுது ஊராரையெல்லாம் உடன்கலங்கவா செய்கின்ற
னர்? ஒருவர் தாம் கொண்ட துயரத்தைத் தம்மளவிலே வைத்
துக்கொள்ளாமல் ஏனையோரையும் அதனிற்படுப்பிப்பது
கொடிது! கொடிது! அறிவும் நாகரிகமும் வளர்ந்து சுடராசின்ற
இக்காலத்தில் ஏனை நாகரிகமக்களைப் பார்த்தாவது தமிழ்மாதர்
ஒப்பாரிசொல்லியமும் மிக இழிந்த கொடிய பழக்கத்தை
உடனே விடக்கடவராக! அவர்க்குரிய ஆண்பாலாரும் அவர்
அது செய்யாவாறுதடுத்துத் தமக்கு ஆண்மையும் அறிவும் சிறிய
வாயினும் உண்டென்பதைக் காட்டுவாராக!

இனி, ஆண்பாலார் தாம் நீண்டகாலம் உயிரோடிருந்து
வாழல்வேண்டுமென்று நினைந்து நடத்தல்போலத், தம்மைச்
சேர்ந்த பெண்பாலாரும் அங்ஙனமே நீள இருந்து உயிர்வாழல்
வேண்டுமென்று நினைக்கின்றாரில்லை. பெண்மக்களெல்லாரும்
ஆண்பாலாரின் வசதிக்காக ஏற்பட்டவர்களையென்றுங், கண
வரையிழந்தமகளிர் உயிரோடிருந்ததிற்பயனில்லைபென்றும்
எண்ணி நம்நாட்டவர் கணவரையிழந்த மகளிரை உடன்கட்டை
ஏற்றுவித்துக்கொள்வோ! உயிரோடு எரித்துக் சாய்பாக்கிவிடும்பார்கள்!
இக்கொடிய வழக்கம் இத்தென்னாட்டையிட வடநாட்டில் மிகு
தியாய்ப் பரவியிருந்தது ஆண்டு ஒன்றுக்கு இவ்வாறு உயிரோடு
வைத்து எரிக்கப்பட்ட பெண்பாலார்தொகை வங்காளத்தின்

மட்டும் என்னுறுகுமேலாகும் என்று கணக்கெடுத்திருக்கின்
றார்கள். இக்கொடிய வழக்கத்தைக் கி.பி. ௧௮௨௬-ஆம் ஆண்டு
செய்த சட்டத்தின் வாயிலாக நிறுத்திய அருட்பெருந்தகையார்
உவில்லியம் பெண்டிற்கு என்னும் நம் இந்திய அரசின் தலைவ
ரேயாவார். இறந்தொழிந்த கணவருடன் அவர்தம் மனைவியா
ரை உயிரோடுவைத்தெரிக்குங் கொடியவழக்கம் வடநாட்டில்
மிகுதியாய்ப் பரவியிருந்ததனால்தான், அந்நாட்டில் எங்கே
யார்த்தாலும் வேசிமார் தொகைதொகையாய்க் காணப்படுகின்ற
னர். யாம் வடநாடு சென்றிருந்தனான்று, வேசிமார் தொகை
அங்கு மிகுந்திருப்பதன் காரணம் என்னென்று எம் நண்பரை
வினவியபோது, தம் கணவர் சிறிது நோயாய்ப்படுத்தாலும்
“அவர் எங்கே இறந்துபடுவாரோ! இறந்துபட்டால் எம்மையும்
அவரோடு தீயில் உடன்வைத்துக் கொளுத்திவிடுவோ!” என
அஞ்சி, அஞ்ஞான்றிருந்தமாதரில் எண்ணிறந்தார் தமது இல்லத்
தைவிட்டு வெளியேறி வேசித்தொழிலை மேற்கொண்டனர்;
உடன்கட்டை ஏற்றுவிக்கும் வழக்கம் நின்றபிறகுங் கணவரை
இழந்த மகளிரை அவர்தம் இனத்தவர் அளவுபடாத் துன்பத்
திற்கு ஆளாக்கிவருதலால் அத்துன்பத்தைப் பொறுக்கமுடியா
மலே கைம்பெண்களிற்பலருந் சத்தம் இல்லங்களைவிட்டு வெளி
யேறி இன்னும் வேசித்தொழிலை மேற்கொண்டு வருகின்றனர்;
இக்காரணம்பற்றித்தான் வேசிமார்தொகை வடநாட்டில் மிகுதிப்
பட்டிருக்கின்றது என அவர் எமக்கு விடை கூறினர். ஏதொரு
குற்றமும் இல்லா இத்தனை அருமைப் பெண்மக்களும் வேசித்
தொழிலை மேற்கொள்ளுமாறு துன்புறுத்தும் இரக்கமற்ற வன்
னெஞ்சர்களான ஆடவர் இருக்கும் வரையில் இந்நாடு மேல்
நிலைக்குவருமோ! நன்கு நினைந்து பார்மின்கள்; அறிஞர்களே!
வடநாட்டவர்களில் அங்கனம் ஒழியத் தென்னாட்டவர்களில்
எத்தகைய தென்பதும் அறியற்பாற்று. வடநாட்டவராயினுங்
கணவரை யிழந்த மகளிரை உடன்கட்டை ஏற்றுவித்துக்
கொளுத்தினர் அது நினைத்தற்குஞ் சொல்லுதற்கும் அரிய
கொடுத் துன்பமேயாயினும், பலநாட்டுன்பம் ஒருநாளொடு

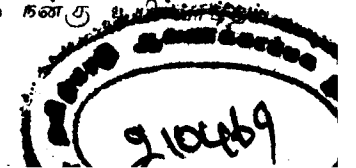
* See Vincent Smith's The Oxford Student's History of India, 1913, p. 211.

முடிந்துபோயதாகும். பற்றுத், தென்னுட்டவரோ கைம்பெண்
களை உயிரோடு வைத்து அவாது வாழ்நாள் முடியும் மட்டும்
அவரைத் துன்புறுத்திவரும் கொடுஞ்செயல் நினைக்குந்தோறும்
நெஞ்சத்தைத் திகில் கொள்ளச் செய்கின்றது! கணவரை யிழந்த
மகளிரை உடனே தலை மொட்டையடித்து வெள்ளைப் புடைவை
உடுப்பிக்கின்றனர்! இப்போது சிலர் மிகுந்த இரக்கத்துடன் தலை
மயிரைச் சிரையாமலே வெள்ளைப் புடைவை உடுப்பிக்கின்ற
னர்! சிலநாள் வரையில் அவர்க்கு உணவு கொடாமல், வெறந்
தண்ணீரும் இரண்டொரு வாழைப்பழமுமே அருந்தக் கொடுக்
கின்றனர்! வீட்டினுள்ளும் எங்குஞ் செல்லவொட்டாமல் ஓர்
இருட்டறையில் வெறுந்தரையிலேயே அவரைக் குப்புறப் படுக்க
வைக்கின்றனர்! அக்கைம்பெண்கள் அகிழ்ந்தமயிரையும் எடுத்து
முடிக்கலாகாது! சுட்டின துணியையும் அகிழ்த்துக் சுட்டினா
காது! எவர் இழவு கொண்டாட வந்தாலும் அவரோடெல்லாம்
அவர் ஒப்பாரிவைத்து நெடுநேரம் அழுது தீரவேண்டும்! இங்
னம் பலநாட்கழிந்தபின் உப்பிலாச் சோறும் வேளைக்கேரையும்
ஒருநாளைக்கு ஒரேமுறையாக உச்சிப்போதில் மட்டும் அவ்வே
ழைப் பெண்கள் உண்ணுமாறு செய்கின்றனர்! இங்ஙனம் பல்
லாண்டுகள் கழியும்வரையில் இருட்டறையிற் கூந்தலைவிடத்
வண்ணமாய் இருந்து ஒப்பாரிசொல்லி யழுது, பட்டினியும் பசி
யுமாய்க் கிடந்து, நம் அருமைப் பெண்மணிகள் துயர்க்கடலுள்
அழுந்தி மடிந்து மாயவேண்டுமென்று அவர்க்கு வேறு வழி
கிடையவே கிடையாது! இவ்வளவுக்குத் தப்பிப்பிழைத்தாலும்,
அவர்கள் பத்தாண்டு பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வரையில் வெளி
யே வரலாகாது! எந்த மங்கலவினைநடந்தாலும் அவ்வினங்கத்தக்க
பெண்கள் அதற்குவரலாகாது! எவர்எதிரே அவர் வந்தாலும்
அது தீயகுறியாம்! எவர் வெளியே செல்லும்போது அவர் குறுக்
கிட்டாலும் வெளியே சென்றவர் நினைத்தவினை நன்றாய் முடியா
தாம்! வாட்டில் ஒருவர் ஒருவனைச் சினந்து திட்டும்போதும்,
“அபே மொட்டை, அறுதலி, கைம்மை” என்று கைம்பெண்
கிணைபச் சொல்லியே திட்டிகுறார். இதனை எண்ணிப் பார்த்து
நாள், இத் தமிழ்நாட்டவர் தம் பெண்மக்களை எவ்வளவு இரக்க
மில்லாத் கொடிய வன்னெஞ்சத்தொடு நடத்துகிறார்களோ புரப்

படவிலைபா? எல்லாம் வல்ல இறைவன் ஆணைப்போலவே
பெண்ணையும் படைத்திருக்க, இவ்வுலகத்தில் அவனருளால்
வழங்கப்பட்ட எல்லா உரிமைகளையும் பெற்று அறிவைவளர்த்து
இன்பத்தை எய்துதற்கு ஆணைப்போலவே பெண்ணும் ஒத்; நில
யிலிருக்க, ஆண்பாலார்பட்டுத் தமக்குள்ள கொடுங்குணத்தாலும்
உடல் உரத்தாலும் அவ்வுரிமைகள் எல்லாவற்றையுந் தாம்மட்டு
மே கைப்பற்றிக்கொண்டு, ஏனைப் பெண்பாலார்க்கு அவற்றுள்
ஒரு தினைத்தனைபங்கொடாமல், ஆடுமாடு முதலான விலக்கினங்
களினுங் கடைப்பட்ட நிலைமையில் வைத்து அவர்களை நீளத்
துன்புறுத்திவரின். அஃது இறைவன் திருவுளத்திற்கு அடுக்கு
மோ! இவர்களின் இத்தீச்செயலைத் துடைத்து, நம் அருளையு
பெண்மணிகளுக்கு எல்லா உரிமைகளையும் வழங்குதற்பொருட்
பன்றோ எல்லா இரக்கமும் உடைய ஆண்டவன், இந்நாட்டுக்கு
அருள்மிகுந்த ஆர்க்கில் அரசைத் தந்திருக்கின்றான்!

பெண்பாலாரை இங்ஙனம் துன்புறுத்திவரும் ஆடவர் தமது
வசதியையுந் தமது அவாவையும் எந்த வகையிலாவது மட்டுப்
படுத்தி வருகின்றார்களாவென்றும், சிறிதுமேயில்லை. இரந்த
போன தம் மனைவியைச் சுடுகாட்டிற் கொண்டுபோய் வைத்துக்
கொளுத்துகின்ற துயர்மிகுந்த நேரத்திலேயே தமக்கு வேறொரு
பெண்ணைப்பார்த்து மணம்முடிக்கவிவன்டிய செத்தியை ஆண்
டுக்குமுயி ய தம் உறவினர் நண்பருடன் பேசி முடிவுகட்டுகின்
றார்! அதற்கு அவர்தம் உறவினர் நண்பர்களும் இசைந்து
பேசுகின்றனர்! ஆ! இவ்வாண்மக்கள் எல்லார்க்கும் எவ்வளவு
இரக்கமான நெஞ்சம்! எவ்வளவு சிறந்த எண்ணம்! இத்தகைய
கருங்கற்கள் இருக்கும் இடத்தை நாடென்று சொல்வதா! கரிந்த
பாலைவளிபெண்பதா! நன்றாக உணர்ந்து நினைந்து பார்மின்கள்!

ஆண்பாலார் இவ்வினக்கமற்ற கொடிய நிலையைவிட்டுத்,
தாம் துன்பத்திற்கு அஞ்சதலும் இன்பத்திற்கு மிஞ்சதலும்
போலவே, தம்பைப்போல் ஆற்றிவுடைய மக்கட்பிறப்பினரான
பெண்பாலாரும் இருப்பரென நன்குணர்ந்து பார்த்து, இரக்க
மும் உண்மையுடைய உடையராய்த், தம்பெண்மக்கள் எல்லா
யும் அறிவினும் அன்பிலும் இன்பத்திலும் இனிதுவாழச்செய்தா
ல்லாமல், அவருந்தாமும் நீண்டகாலம் நன்கு உயிர்வாழ்த்தும்

இயலாநென்பது தின்னம். ஏனென்றால், இல்லத்தைத்திருமகட் குங் கலைமகட்கும் விளையாடும் இடமாகச் செய்யவல்லவருந், தம்பக்களை அறிவினும் நன்னடைபிலும் மேலோங்கச் செய்தற்கு முதற்பெருங் காரணருந், தன்கொழுநரையும் பெற்றாரையும் உடன்பிறந்தாரையும் உற்றாரையும் அறிந்தாரையும் எல்லாம் மிடி யுங்கவலைபுமில்லாப் பேரின்ப வாழ்க்கையில் வாழுவவக்குந் திறக் தினரும் ஆன நம் அருமைப் பெண்மணிகள் தாம் அறிவொளியும் இன்பமணமும் உடையராய் இருந்தாலன்றோ, அவர்களிருக்கும் இல்லமும் அவ்வறிவொளி திகழ்ந்து இன்பமணங்கமழ்ந்து துள்ளி காழிற்கும்? அவர்கள் மனம் மடிந்து உள்ளம் இருளடைந்து அழுதகண்ணுஞ் சிந்தியமூர்குமாய் எந்நேரமும் துன்பத்திற் கிடந்து உழன்றவண்ணமாய் இருப்பர்களாயின் அவர்களிருக்கு மிடத்தில் திருமகனாவது கலைமகனாவது தலைக்காட்டுவனா? அவ்விடம் பெருந்துன்பம் நிறைந்த பாழிடமாக அங்குள்ளார் அனைவரையும் பாழாக்கிவிடுமன்றோ? எவரெவர் எந்தெந்த எண் னாரும் எந்தெந்த நினைவும் உடையாரி நுக்கின்றனரோ, அவர வர் இருக்கும் இடமும் புழங்கும் பொருள்களும் அவரவர்தம் எண்ணமும் நினைவும் பதியப் பெற்றனவாயிருக்குமென்று இஞ் ஞரின்னை எண்ணப்பதிவுநூலார் (Psychometrists) நன் காராய்ந்து கூறுகின்றனர். நல்லெண்ணமுந் தூய இன்பவாழ்க்கை யுந் உடையார் இருக்குமிடத்தையும் அவர் புழங்கிய பண்டங் களையும் போய்ப்பாழ்த்தவர்களுக்கு நல்லெண்ணமுந் தூய இன்ப வுணர்ச்சியும் அவற்றியாமலே அவரதுள்ளத்தில் எழாநிற்கும். அவ்வறின்றித் தீயவெண்ணமுந் துன்பவாழ்க்கையும் உடையா ரிருந்த இடத்தையும் அவர் கையாண்ட பண்டங்களையும் பார்த் தவர்க்குந் தொட்டவர்க்கும் அவரையறியாமலே தீய நினைவுந் துன்பமும் உண்டாகாநிற்கும். இதற்கு உண்மையாக நிகழ்ந்த கொன்று காட்டுவாம் ஓர் ஊரில் ஒரு நல்லவர் தமது குடும் பத்துடன் வெளிப்பார்வைக்கு நன்றாயிருந்த ஓர் இல்லத்தை வாடகைக்குப் பிடித்து அதிற்போய்க் குடியிருந்தார். அவ்வி ல்லிற் குடிப்புருந்த நாண்முதல், இதற்குமுன் அவருள்ளத்தில் தோன்றாத ஒரு கொடிய எண்ணம் அடுத்தடுத்துத் தோன்றுவ காயிற்று அவ்வெண்ணம் யாதென்றால், எவரையேனுங் கொலை

செய்ய வேண்டுமென்பதேயாம். அவர் இயற்கையிலேயே நல்லவராகையால், அத்தகையதொரு கொடுநினைவு தமதுள்ளத் திற் புதிதாக அடுத்தடுத்துத் தோன்றுவதென்றையென்று ஆராய் தலைப்பட்டார். தாம் எவ்வளவோ ஆராய்ந்துத் தமக்கு அதன் காரணம் புலப்பட்டிலது. அதன்மேல் தம்பால் வரும் நண்பர் கட்டுக்கல்லாம் அதனைச் சொல்லி அவரது கருத்தை உசாவின் தார். அவருள்ளும் எவரும் அதனை அறிந்துசொல்லக் கூட வில்லை. கடைசியாகத் தம்பால்வந்த ஒரு முதிர்வருக்கு அதனைத் தெரிவிக்க, அவர் “ஐயா, தாங்கள் குடிவந்திருக்கும் இவ்விட் டின் வரலாற்றைத் தாங்கள் அறியீர்கள். அண்டை அபலி லுள்ளவர்களும் இளைஞர்கள் ஆகலால் அவரும் அறியார். இவ் விட்டில் நெடுநாட்குமுன் இருந்த ஒரு கொடியவன் மற்றொரு லனைக் கொலைசெய்த விட்டான். கொலைசெய்தவன் பின்னர் அறமன்றத்தாரால் துக்கிடப்பட்டான். அத்தீய திகழ்ச்சிக்குப் பின் நெடுங்காலம் = வரைவில் இதில் எவருங் குடிபுகாமலே யிருந்தனர். பின்னர் அது மறக்கப்பட்டபின் குடிப்புருந்தவர் களும் இதில் கிடைப்பதில்லை. தாங்கள் இவ்வரலாறு அறியாமையால் இதற் குடிப்புருந்தீர்கள். இப்போது தாங்கள் தங்கள் உள்ளத்திற் புதிது உண்டாகுந் தீய வெண்ணத்தின் காரணம் இன்னதென்று தெரிந்துகொண்டிருப்பீர்களென்று நம்மடிக்ள் நேன்” என மொழிந்துபோயினார். அச்செய்தி கேட்ட அந் நல்லவரும் அவ்விட்டைவிட்டு வேறேரிடத்திற் குடிப்போக, அத் தீயவெண்ணமும் அவருள்ளத்திற் றேன்றுகொழிந்தது. இவ்வெண்ணப்பதின் உண்மைகளைப்பற்றி மனிதவசியம் என்னும் நூலில் விரித்துப் பேசியிருக்கின்றோம்; ஆண்டவை களைக் காண்க.

ஆகவே, மக்கட்டிறப்பினரில் ஒரு பாதியினரான பெண் பாலாரை அறிவில்லாத மடையர்களாக்கிவைத்து, அவர்களை ஆற்றொணுத் துன்பத்திற் கு ஆளாக்கிவந்தால், அவர்களது உதளி யால் உயிர்பாழ்வேண்டிய மற்றையபாதியினரான ஆண்பாலார் நன்கு உயிர் வாழ்தல் இல்லாமே? அப்பெண்பாலார் பால் உள்ள அறியாமையுந் துன்பமும் அறிந்தும் அறியாமலும் ஆண்பாலா ரையப்பற்றி அவர்களை அழித்துவரு மல்லவோ? பெண்பாலா

ரைத் துன்புறுத்தி மடித்துவருதலின் பயனாகவே ஆண்பாலாரும் ஆண்டுமுதிராமுன்னரே மடிந்து மண்ணுப்ப் போகின்றனர்! இந்நாட்டின்கண் ஆண்டு ஒன்றில் மடிந்துபோகும் ஆண் பெண் பாலாரின் தொகையையும், அவர் ஒவ்வொருவரும் உயிரோ டிருந்த ஆண்டின் தொகையையும் கணக்கெடுத்துப், பின்னை யதை முன்னையதால் வகுத்துப்பார்க்க, இந்நாட்டில் உள்ளார் உயிர்வாழ்ந்நகலர் தலைக்கு இருபத்திரண்டு ஆண்டுகளாகவே தேறுகின்றன! இவ்விந்திய நாட்டுக்குப் புறம்பேயுள்ள அயல் நாடுகளில் உள்ளார் உயிர்வாழ்ந்நகல எல்லா யிம்பது ஆண்டு முதல் எண்பது ஆண்டுகள் வரையில் தலைக்குத் தேறுகின்றன வென்றுங் கணக்கெடுத்திருக்கின்றார்கள். பாருங்கள்! தலைக்கு இருபத்திரண்டு ஆண்டுகளை உயிரோடிருக்கும் நம் நாட்டவ ரின் அறிவில்லாமிடிப்பட்ட வாழ்க்கைக்குந், தலைக்கு யிம்பதுக்கு மேல் எண்பதுவரையில் நன்கு உயிர்வாழும் அயல்நாட்டவரின் அறிவுமிக்க இன்பவாழ்க்கைக்கும் எவ்வளவு வேற்றுமை! இறை வன் இம்மக்கள் யாக்கையின் வாழ்க்கைக்கு வகுத்த கால எல்லை நூற்றிருபது ஆண்டுகளாகும். இயற்கையை யொத்து நடக்கும் அறிவும், எல்லா உயிர்கள்மாட்டும் அன்பாய் நடக்கும் இன்ப வாழ்க்கையும் உடையார் எதொருவருத்தமும் இன்றியே நூற்றிரு பது ஆண்டு நன்கு உயிர்வாழலாம். ஆனால், தமது அறிவை வள ரச் செய்யாமையாலும், பொறமை கொடுமை அன்பின்மை தன் னயமேகருதல் முதலான தீய குணச் செயல்களாலும் கவலையும் மிடியும் நோயும் கொண்டு இருபத்திரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் எல்லாம் நம் நாட்டவர் மாண்டுபோகின்றனர்!

இன்னும், இப்போது சில ஆண்டுகளுக்கு முன் எடுத்த மாந் தர் தொகைக்கணக்கைப் பார்த்தால், இவ்விந்திய நாட்டில் ஆண் பாலா ரைவிடப் பெண்பாலார் தொகை குறைந்து காணப்படுகின் றது. இங்ஙனம் பெண்பாலார்தொகை குறைந்து போயதற்குக் காரணம் ஆண்பாலார் செய்துவரும் அட்டேழியங்களேயாகும். ஆண் பெண் தொகை ஏறமற் குறையாமல் ஒத்திருந்தாற்றான் வாழ்க்கை குற்றங் குறைகள் இன்றிச் செழிப்பாய்ச் செவ்வனே நடைபெறும், இல்லையேற் பர்வமும் பழியும் மிகுந்த அது சீர் குலைந்துபோகும். மற்று, அயல்நாடுகளில் உள்ள ஆண்மக்க

எல்லாரும் தமக்குள்ள உரிமைகளையொப்பவே, தம் பெண் மக் கட்டும் உரிமைகள் கொடுத்து அவர்களைப் பலதுறைகளிலும் முன்னேற் செய்துவருதலால், அவ்விருதிறத்தாரும் அறிவிலும் விழுமிய இன்பவாழ்க்கையிலுஞ் சிறந்து, நீண்டநாள் உயிர் வாழ்ந்து தமக்கும் சிறர்க்கும் பயன்படுதலுடையராய்ப் புகழ்புண் ணிப்பங்களை ஈட்டுகின்றனர். இறைவன் வகுத்த மக்கள் வாழ்க்கை யின் உண்மைகளை நன்காராய்ந்து நடக்கும் நல்லறிவு நம்நாட்ட வர் தமக்கு இல்லையாயினும், ஏனை அயல்நாட்டவரின் சீரிய வாழ்க்கையினைக் கண்டாவது திருந்தி நடந்து நீடுவாழ முயல்வா ராக!

இனி, நீடுவாழ விரும்புவார் கருத்திற் பதித்து நடக்கவேண் டிய ஒழுக்கலாறுகள் சிலவற்றை சுண்டி எடுத்துக்காட்டி, அவ்வள வில் இந்நூல்முற்றுவிப்பாம். மக்களாய்ப்பிறந்தார் தம்மையொத்த மக்களினிடையேயிருந்து உயிர்வாழவேண்டியவர்களாக யிருத் தலாலும், மக்களினும் தாழ்ந்த சிறுயிர்களினிடையிலும் அங் னனமேயிருந்து உயிர் பிழைக்கவேண்டியிருத்தலாலும், உயிரில் லாத பொருள்களினிடையிலும் இடத்திலுங் காலமாறுதலிலும் இருந்து வாழ்க்கை செலுத்தவேண்டியிருத்தலாலும், இம்மூவேறு வகையாய்ப் பிரியும் ஒழுக்கலாறுகளில் அவர்கள் தம்மைக்காத்து நடக்கல் இன்றியமையாததாகும்.

முதலில் ஒவ்வொருவருந், தம்மைச் சூழவுள்ள மக்களிற் சிலர் தமக்கு நண்பராகவும், வேறுசிலர் தமக்குப் பகைவராகவும் மற்றைப் பலர் நட்பும் பகையும் இல்லா நொதுமலராகவும் நடக் கத், தாம் அவர்களிடையே யிருந்து உயிர்வாழவேண்டி யிருத்த லைப்பற்றிப் பேசுவாம். நண்பர் என்றவகுப்பிற் பெற்றார் உற்றார் பெண்டிற் பிள்ளைகள் ஏவலர் நேசர் முதலாயினர் அடங்குவர். இவர்களோடு ஒழுகும் முறைகளைப் பற்றி மேலே விரித்துக் காட்டியிருக்கின்றேம்.

இரண்டாவதாகத், தமக்குப் பகையாயினரோடு நடக்கும் முறைகருதற்பாற்றி. ஒருவர்க்குப் பகைவராயினர் அவர் தம்மாற் பகைக்கப்பட்டாரும் அவர் தம்மைப் பகைத்தாரும் என இரு வகைப்படுவர். சிலருடைய குணமுஞ் செயலும் உண்மையிலே தீயனவாயிருந்தாலும், அல்லது நமது கருத்துக்கும் நம்முடைய

பழக்க வழக்கங்களும் மாறுபட்டிருந்தால் பற்றி அவை நமக்குத் தீயனவாய்க் காரணப்பட்டாலும் நாம் அவையுடையவைப் பதைத் தல் இயல்பாயிருக்கின்றது. ஆனாலும், இங்ஙனம் பிறரைப் பதைக்கும் இயற்கையை முற்றமே ஒழித்தவிடல் வேண்டும். தம்முடைய கருத்துக்குத் தம்முடைய பழக்கவழக்கங்களுக்கும் மற்ற வருடையன ஒவ்வாமைபற்றி அவரைப் பதைப்பவர், அவருள் தம்மை அக்காரணமேபற்றிப் பதைத்தல் கூடுமேயென்று எண்ணிப் பார்த்தல்வேண்டும். வெற்றிலைபாக்குமெல்பவர், புகைச் சுருட்டுப் பிடிப்பவரைப் பார்த்துத் தமக்கு அதுபிடியாமையால் அவரை அருவருக்கின்றார்; சுருட்டுப்பிடிப்பவரோ வெற்றிலைதின் பவரைப் பார்த்துத் தமக்கு அதுபிடியாமையால் தாழும் அவரைப்பார்த்து வெறக்கின்றார். இங்ஙனம் தமக்குப் பிடியாமை பற்றி யொருவரையொருவர் வெறத்துப் பதைகொண்டால், உலகத்தில் அளவளாவுதலே யில்லாமற் போவதுடன், அடியுங் குத்தும் வெட்டுங் கொடியும் மலிந்து நாடு காடாகியிடும். தெய்வத் திருவள்ளுவர்,

“அரிய கற்று ஆசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கால்

இன்மை யரிதே வெளிது” என்றுங்,

“குண நாடிக்க ழற்ற முநாடி அவற்றுள்

மிகை நாடி மிக்க கொளல்” என்றும் மொழிந்த அறவுரையினைக் கருத்திற்கொண்டு, எத்துணைச்சிறந்த குணங்களும் அறிவும் உடையார்பாலுங் குற்றங்கள்கிலவும் இருக்குமெனவும், அதனாற் குணப்பகுதி மிகுதியும் உடையாரை அதன்பொருட்டுப் பாராட்டி அவர்பாலுள்ள சிறிய குற்றப்பகுதியினைக் காணுதொழிதலேவேண்டுமெனவும், அவ்வாறின்றிக் குற்றப்பகுதியே மிகுதியும் உடையாரையும் அதுபற்றிப் பகையாமல் அவர்பாலுள்ள சில குணநலங்களைமட்டும் வேண்டுமளவு பாராட்டி யுரைத்து அவரை நெருங்கிப் பழகாமல் அகன்று ஒழுகுதலே செயற்பாற்றெனவும் பகுத்தறிந்துகொள்க. இவ்வாறு ஒழுகாமல், தம்முடைய குணத்தையுந் தம்முடைய அறிவையுந் தம்முடைய ஒழுக்கத்தையுமே தமக்குட் சிறந்தவைவாகக் கருதி இறுமாந்து, ஏனையோருடைய குணனும் அறிவும் ஒழுக்கமும் எல்லாம் இழிந்தனவாகக்கருதி அவர்மேலெல்லாம் பதைகொண்டு நடப்ப

பார் எவராயிருப்பினும் அவர் வேருடன் அழிந்துபோவர். ஆதலால், அத்தன்மையினார் லீடுவாழ்தல் இயலாது. எனவே, நீண்டகாலம் உயிரோடிருந்து நன்றற்ற விரும்புவார், எவரையும் பகையாமல், தம்மட்டில் அடங்கியிருந்து வாழ்க்கை செலுத்துதலே முதன்மையாகுமென்க.

இனித், தாம் எவரையும் பகையாதிருந்தார், தம்முடைய இயல்பையும் அறிவையுந் நடையையுங்கண்டு தமக்கு அவை ஒவ்வாமையால் அதுபற்றித் தம்மை அருவருத்துத் தமக்குத் தீது புரிவாரை, அது புரியாமற் பித்தலும், அவரை அகன்று ஒழுகுதலும் யாங்ஙனமென்றி, கூறுதும். தம்மைப் பதைப்பவர் தமக்குத் தீங்கு செய்யாதிருத்தற்கு முதல் நல்லதி, அவர் தம்மேற் கொண்ட பகைமையை அவர்க்கு இனியராயினரொடு சொல்லி அவர்கூறும் இனிய சொற்கொண்டு அதனைத் தீர்த்தலேயாகும். இனி, அவ்வாறு மிக முயன்றுபார்த்தும், அவர் அடங்காமல் தமக்குத் தீங்கு செய்தவிலேயே செற்றங்கொண்டு நிற்பாராயின், அவரினும் வலியாய் உள்ளாது துணையைப்பெற்று, அவரைக் கொண்டு அப்பகைவரை அச்சுரத்தி, அவருடைய செற்றத்தை யும் இறுமாப்பையும் அடக்குதல்வேண்டும். இனி, அதனானும் அவர் அடங்காராயின். அவர்க்குத் கொடிய பகைவரை அவர் மேல் ஏலிவிட்டு, அவரும் அவரும் போராடி நிற்குமாறு செய்து தாம் தனித்து அமைதியாய் இருத்தலே நல்லது. இனி, இம்முன்று திறத்தாலும் அவரது பகைமையை பொழித்தல் தமக்குக் கூடாகியின், அரசினர் உதவிபெறக்கொண்டு அவரையடக்குதலே செயற்பாலது. மற்ற, அதுவுந் தமக்கு இயலாதாயின், எல்லாம் வல்ல இறைவனையே தமக்கு உறுபெறத்தணியாகப்பற்றித் தாம் தனியிருந்து வழிபடும் நேரங்களில் எல்லார் தமக்குள்ள குறையை அவனுக்கு நெஞ்சங் கரைந்து சொல்லித், தம்பாற் பதைகொண்டார் தமக்குச் செய்யுந் தீங்குகளை யொழிக்குமாறு வேண்டியருதல் வேண்டும். இங்ஙனம் இறைவனது துணையையே உண்மையாக நம்பித், தம்மை அவனது காவலில் விட்டு அமைதியாய் யிருப்பார்க்கு, எத்துணைக் கொடிய பகைவரும் ஏதொருநிற்கும் இழைக்கமாட்டுவாரல்லர். அவர்க்குத் தீங்கிழைக்க முயல்வாசெல்லாம் அக்திய முயற்சி யமிந்து தாயே

பழிந்துபடுதலை, எமது வாழ்நாளில் யாமே பற்பலகால் நேரே கண்டிருக்கின்றோம். யாம் சென்ற முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இறைவன் திருவடிக்கு ஆற்றிவருந் தொண்டின், எமது மனநிலையுணராமலும் எமது வாழ்க்கை நிலையுணராமலும் யாம் இயற்றுந் தொண்டின் நலம் உணராமலும் எம்மேற் பெரும்பகை கொண்டு எமக்குப் பல்வகையால் தீங்கிழைக்க முயன்றார் பற்பலர். அங்ஙனம் வாளா பகைகொண்டு தீதுபுரிய முனைந்தார் தந் தீச்செயல்கண்டு எமது நெஞ்சம் மிகவருந்தியதேனும், எம்மேற் பகை கொண்டாணர்ப் பகைத்து அவர்க்கு எந்தவகையிலுந் தீதுசெய்ய எமதுள்ளம் எண்ணியதேயில்லை. அவரது தீச்செயல்கண்டு சில பலநாள் வருந்தியபடியாய் இரைவனது திருவடிக்கே எமது மனக்குறையை யுருகியொழிந்து, அவ்வளவில் வாளா விருந்து விடுதலே எமதயற்கை. இவ்வாறிருந்து வருதல் எபது தொடர்பான ஒழுகலாறுய்ப் போதருதலால், எம்மைப்பகைத்து எமக்குத் தீதுசெய்ய முனைந்தாரிற் பலர் அங்ஙனம் முனைந்த வளவிலே பாண்டுபோயினர்; வேறுபலர் தமக்குள் ஒருவரை யொருவர் கலாய்த்து, எமக்குத் தீதுசெய்யமுனைந்த முனைப்பைக் கைவிடலாயினர்; மற்றுப்பலர் தாக்குந் தம்முடம்புத்தவர்க்குந் தற்செயலாக நேர்ந்த பல இடுக்கண்களால் உள்ளம் உடைந்து, எமக்குத் தீதுசெய்ய மாட்டாதவராயினர்; பின்னும் பலர் சீர்திருத்தும் உள்ளம்வாய்ந்து, எமது தொண்டின் அநமைபெருமை யுணர்ந்து, எம்மேற்கொண்ட செற்றம் நீங்கி, எம்மீது அன்புடையராயினர். ஆதலாற், “கடவுளை நம்பினார் கைவிடப் படார்” என்னும் நம்பிக்கை எமதுள்ளத்தில் வரவர உரம்பிற்று வேரூன்று நிற்கின்றது. எனவே, தம்மைப் பகைத்துத் தமக்குத் தீங்கு செய்வார்க்குந் தீங்குசெய்ய முனைவார்க்குந், தாம் ஏதந் தீங்கு செய்வதென்றித், தீங்குசெய்ய நினைவதுமின்றித், தாம் ஆற்றிவருந் தீருத் தொண்டினேயே தம்முடைய அறிவுஞ் செயலும் ஈடுபட்டு நிற்பார்க்கு எத்தகைய தீங்குஞ் செய்யவொட்டாமல் எல்லாம் வல்ல இறைவனே அவரை முன்நின்று பாதுகாத்தருள்வன் என்று கடைப்பிடித்தல் வேண்டும்.

இனித். தமக்கு நட்பும் பகையும் இல்லாத நொதுமலர் அவரைத் தலைப்படல் நேர்ந்தாலும் அவருடன் இனிதாக முக

மலர்ந்து பேசி அவர்க்கு ஏதேனும் தாம் உதவி செய்யக்கூடுமாயின் அதனையுஞ்செய்து அவ்வளவில் அவரைமறந்து போதல் வேண்டும். முன்முகப் பழக்கம் இல்லாத எவர்பாலும் எந்தக் காரணத்தை யுள்ளிட்டுங் கடுகிடுத்த முகத்தைக் காட்டுதலும் வெறிக்கப் பேசுதலும் ஆகா. ஏனென்றும், கடுத்த முகமும் எடுத்த சொல்லும் உடைய ஒருவனுக்கு எல்லாரும் எளிதிலே பகைவராய் விடுகின்றனர். இயற்கையிலேயே அல்லல் மிகுந்ததாகவுள்ள இம்மக்கள் வாழ்க்கையில் ஒருவன் வினே பகைவரைப் பெருக்கிக் கொள்ளுதலினும் வேறு பெருந்தன்பம் ஒன்றில்லை. ஆதலால், நொதுமலரைப் பகைவராகச் செய்து கொள்ளுதற் குரிய ஏதுவுந் தன்கண் நிகழாமல் விழிப்பாக இருத்தல்வேண்டும். இதனை அறிவுறுத்துதற்கே,

“கண்டாரோ டெல்லாம் நகாஅ தேவனொருவன்

தண்டித் தனிப்பகை கோள்” என்னும் பழைய

அறவுரையும் எழுந்தது.

இன்னும், நொதுமலரைப் பகைவராக்கிக் கொள்ளாமை போடு அவரை நண்பராக்கிக்கொள்ளாமையும் இன்றியமையாதது. ஏனென்றால், ஒருவன் தான் இன்புறுங்கால் அவனோடு இன்புற்றும், அவன் துன்புறுங்கால் அவனோடு டொருங்கிருந்து துன்புற்றும், உயிரும் உடம்பும்போற், கண்ணும் மணியும்போல் நகமுஞ் சதையும்போற் பிரிவில்லாப் பெருநேய முடையார் ஒருவர் அவனுக்குக் கிடைத்தல் அரிதரிது. மனமொத்த நேயம் இல்லாதாரை நண்பராகப் பெற்றால், அவரே கிறிதுகாலத்திற் பெரும்பகைவராய் விடுவர். ஆதலாற், பகைவரைப் பெருக்காதிருத்தற்கு நண்பரையும் பெருக்கா திருத்தலே இன்றியமையாத வழியாகும் என்று கருத்திற் பதித்துக் கொள்க. உண்மையான நண்பர் மிகச் சிலர் இருத்தலே போதும். அவரையும் ஒருவன் தான் தேடிச் செல்லாமல், தற்செயலாக அவரைத் தலைப்படல் நேர்ந்தவழி, அவர்க்குந் தனக்கும் உண்மையன்பு நிகழுமாற்றைப் பலகால் ஆய்ந்து பார்த்து, அவ் அன்பு முதிரும் வகையில், நட்புரிமை கொள்ளுதலே செயற்பாலதாமென்க.

இரை விழுங்குங்கால் தமக்கு நேரும் இவ்விடர்ப்பாட்டினை உணர்வுமிகுதியுமுள்ள பாம்புகள், முதன்மையாய் நல்ல பாம்புகள், நன்குணர்ந்திருக்கின்றன. ஆகையால், அவை இரைபிடிக்கும் நேரத்தில் மக்கள் எவரேனும் அருகிருப்பாராயின் அவரைத் துரத்திக்கடிக்கவரும். பாம்புகளின் இந்த இயற்கை தெரிந்தவர்கள், வயல் வரைப்புகள் புதர்கள் குளத்துறைகள் ஏரிக்கரைகள் பாழுடைந்த இடங்களிற் செல்ல நோந்தக்கால், அங்கெல்லாம் விரைந்து செல்லாமல் நெடுந்தொலைவு கீழுஞ் சுற்றுப்பக்கங்களிலும் நோக்கியபடியாய் மெல்லச் செல்வார்கள்; அங்ஙனஞ் செல்லுங்காற் பாம்பு இரைபிடிக்கக் கண்டால் அப்பக்கமாய்ச் செல்லாமல், அதனை மிக விலகிச் செல்வர்.

இன்னுஞ் சிற்சிலகால் தப்பித்தவறிப் பாம்புகள் மக்கள் உறையும் வீடுகளினுள்ளேயும் வருதல் உண்டு. அங்ஙனம் வருதலும் வீட்டில் உலவும் எல்லி முதலிய உயிர்களை இரையாகப் பிடித்தற்கேயாம். ஆகையால், வீட்டின் ஒவ்வொரு பகுதியிலுங் கருத்திருக்கவேண்டும். பகற்காலமெல்லாம் வீட்டில் அடங்கிக்கிடந்த அவை, பகலவன் மறைந்த மாலையிலிருந்து வெளிக்கிளப்பித், தமக்கு வேண்டிய அளவு இரைபிடிக்கும் வரையில் இரவில் இயங்குதலால், மசங்கல் மாலையிலிருந்து இரவின் கண் இயங்குவோர் கையில் வெளிச்சம் இன்றிச் சிறிதுப் இயங்குதலாகாது. சிறுகாசச்செலவிற் பெறக்கூடிய விளக்கு வெளிச்சம் இல்லாமல் இரவில் இயங்கிப் பாம்புகடியால் மாய்ந்தார் தொகை அளவிலாதாம். ஆதலால், வெளிச்சம் இன்றி இரவில் இயங்குதலும் ஆகாது, உறங்குதலும் ஆகாதென்று கடைப்பிடிக்க.

இனிப், பல்வகை நோய்களையுங் கொள்ளை நோபையுங் கொணர்ந்து சேர்ப்பிக்கும் எலிகள் வீட்டினுள்வராமற் கருத்தாயிருக்கவேண்டும். உணவுப்பண்டங்கள் எளிதிலே கிடைக்கும் இல்லங்களினுள்ளேதாம் எலிகள் வருகின்றன. ஆதலால், உணவுப்பண்டங்கள் பச்சையாயிருந்தாலுஞ் சமைத்தவையாயிருந்தாலும் அவற்றில் ஒருநினையளவுதானும் வெளியே திறப்பாக இருக்கும்படி வைத்தலாகாது; பெரிய பாண்டங்களிலாவது பேழைகளிலாவது வைத்துச் செவ்வையாக மூடிவிடல்

வேண்டும். எலிகள் இயங்குமிடங்களில் அவற்றை இரையாகப் பிடித்தற்குப் பாம்புகளும் வருமாதலால், எலிகள்வராமற் செய்து இன்றியமையாததாகும். மேலும், எலிகள் வாய் வைத்த பண்டங்களைத் தெரியாமல் அருந்துவதால் இரைப்பிருமல், சோகை, உடல்விக்கம் முதலான நோய்கள் வருகின்றன; ஈ ஏறும்புகள் மொய்த்தலாலும் அப்பண்டங்கள் நஞ்சாகிப் பல்வகை நோய்களை வருவிக்கின்றன; அழுக்குத் தூசியும் படிதலாலுங் கெட்டகாற்றுப்படுதலாலும் அவை அங்ஙனமே நஞ்சாகின்றன. ஆதலால், உணவுப்பண்டங்களை ஒருகாலுந் திறப்பாக வைத்தலாகாது.

இனி, உயிரில்லாத பொருள்களாகிய நிலன் நீர் நெருப்புக் காற்றுமுதலான பொருள்களினிடையிருந்து வாழும் பார்தர் அவற்றைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் வகைகளை இந்நூலின் இரண்டாம் அத்தியாயத்திலிருந்து பதினைந்தாம் அத்தியாயம் கூறக் மிகவிரித்து விளக்கியிருக்கின்றோம். அவற்றை அடங்காத சிலவற்றைமட்டும் சுண்டெடுத்துக் காட்டினோம். இக்காலத்தில் ரீராவி வண்டிகள், மின்னல் வண்டிகள், உந்து வண்டிகள் (Cycles), ரெப்பாவி வண்டிகள் (Motor Cars), மிகப் மிகப் பெருகி மாந்தரின் போக்கு வரவுக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டு வரினும், அவற்றால் மடியும் மக்களின் தொகையும் அளவின்றிப் பெருகுதலால், அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்வார் தமதுயிரைப் பாதுகாத்தலிலும் பிரவுயிரைப் பாதுகாத்தலிலும் கருத்துமிக்கவர்களாயிருத்தல் வேண்டும். சிலர் பலர் ரீராவி வண்டிகள் மின்னல்வண்டிகள் ஓரிடத்திற்கு வருங்காலத்தையும் அங்கிருந்து அவை புறப்படுங் காலத்தையும் நன்கு தெரிந்து கொள்ளாமல், அவை நிலைபெயரும் நேரத்தில் ஒடோடிவந்து அவை யோடுகையிற் பதறியேறிக்கால்தவறிவீழ்ந்து, அவற்றின் உருள்களால் அரையுண்டு மாய்ந்து போகின்றனர்! ஈசெவ்வளவு மடமை! வண்டி புறப்படுங் நேரத்திற்குச் சிறிது முன்னரே வந்திருந்து அமைதியாக ஏறலாகாதா? சிறிது கருத்தாக நடந்தால் விலக்கக்கூடிய இவ்விடரை நினையாமல் நடந்து ஒரு நொடிப்பொழுதில் எத்தனையோ பேர் மாய்ந்துபோவது பெரிதும் இரங்கற் பாலதாயிருக்கின்றது! இன்னும் பலர் அவ்வண்டிகளுக்

1002 மக்கள் நூறு ஆண்டு உயிர் வாழ்தல் எப்படி?

குள் ஆள் நெருக்கடியாயிருக்கும்போதும் ஒருவரையொருவர் தள்ளியேறித் துன்புறுகின்றனர்! திருவிழாக்கால மக்கள் நெருக்கடியில் ஏறி நசுங்கி உயிர் துறந்தாரும், பெருங்கூட்டத்தில் வண்டியிலிருந்து கீழே தள்ளுண்டு இரந்தாரும், இறப்பாரும் பலர்! இவையெல்லாம் கூட்டமாயிருக்குங்காற் செல்லாமற் சிறிது காலந்தாழ்த்தச் சென்றால் எளிதிலே விலக்கக்கூடிய இடர்களாகும். இரண்டொரு மணிநேரங் கழித்துச் செல்லுதற்கும் இரண்டொரு நாட்கழித்துச் செல்லுதற்கும் மனம் பொறாமல், இறைவன் றந்த இவ்வரிய மக்களாக்கையைக் கண்மூடித் தனமாய்ச் சென்று ஒரு நொடியிலே தொலைத்து விடுதல் நன்றாகுமா என்பதை நினைந்து பார்த்து, அவ்வண்டிகட்குச் செல்வோர் தயதுயிரைப் பாதுகாக்கக் கடவராக! அங்கனமே, கால்களால் உந்திச் செல்லுதலும் ஈருருள் வண்டிகளிற் செல்வோரும், ஆவி வண்டிகளிற் செல்வோரும் ஆள் நெருக்கிய இடங்களில் விரைந்து செல்லாமல் மெல்லச் சென்றாற்றான் தம்முயிரையுங் காக்கலாம், தம் வண்டிகளாற் பிறர்க்கும் பிரவுயிர்க்கும் அழிவுவராமலுஞ் செய்யலாம். அங்கனமே, குதிரை வண்டிகள், மாட்டு வண்டிகளிற் செல்வோரும் அவற்றைச் செலுத்தவோருந் தமக்கும் பிறர்க்கும் இடர் நேராவகையில் அவற்றை ஊர்தலிற் பெரிதுங் கருத்து வைத்தல் வேண்டும்.

இனி, மக்கள் உயிர்வாழும் ஊர்கள் நகரங்கள் மலைமேலும் மலையடிவாரங்களிலும் மலையடுத்த இடங்களிலுங், காட்டுள்ளுங் காட்டோரங்களிலுங் காட்டுத்த இடங்களிலும், வயல்கூழ்ந்த வயலடுத்த இடங்களிலும், ஆற்றோரங்கள் ஏரிப்பக்கங்களிலுங், கடலோரங்கள் கடலடுத்த இடங்களிலும் அமைந்திருக்கின்றன. நீலமலை, சேர்வராயன்மலை, இமயமலைகளின்மேல் எத்தனையோ ஊர்களும் பெரிய பெரிய நகரங்களும் அமைந்திருக்கின்றன. மலையடிவாரங்களில் திருப்பரங்குன்று, பழநி, திருச்சிராப்பள்ளி முதலான நகர்கள் உள்ளன. மலையடுத்த இடங்களிற் சேலம், கோயம்புத்தூர், திருவனந்தை முதலான நகர்கள் இருக்கின்றன. வெள்ளியங்கிரியுள்ள பெருங்காட்டுக்குள் எத்தனையோ ஊர்கள் உள்ளன. அவிராசி ஒரு காட்டோரத்தில் உளது. புனலூர் காட்டுத்த பக்கத்தே யுளது. சோழநாடு பாண்டிநாட்டிலுள்ள ஊர்கள் நகர்களிற் பெரும்பாலான வயல்கூழ்ந்த வயலடுத்த இடங்களில் இருக்கின்றன. திருச்சிராப்பள்ளி, திருக்குடந்தை

நகரங்கள் காவிரியாற்றோரத்திலும், மதுரை வைகையாற்றங்கரையிலுந், திருநெல்வேலி பொருநையாற்றின் பக்கத்தும் அமைந்துள்ளன. செங்கற்பட்டு, குன்றத்தூர் முதலிய ஊர்கள் ஏரிப்பக்கங்களிலிருக்கின்றன. நாகை, காவிரிப்பூம் பட்டினம், சென்னை, திருச்சிராய்ப் முதலிபவை கடலோரங்கள் கடலடுத்த இடங்களிற் பொருந்தியுள்ளன. இந்நால்வகை நிலப்பகுதிகளில் உறைவார்க்கு அளவிலா நலங்கள் விளைந்து வரினும், ஆங்காங்கு நீண்ட வாழ்க்கைக்கு ஆகாத இடங்களும் அவற்றோடு உடன்கலந்து வருகின்றன. மலைமேலுள்ளார்க்குப் பனியாலுங் குளிராலுந் துன்பம். குளிர் மிகுதியால் மூச்சுப் பையினுள்ளோடும் இரத்தம் உறைந்து உடனே கடுங்காப்பச்சல் உண்டாகி உயிரிழக்க நேருமாதலால், மலைமேலுறைபவர்கள் மார்பை எப்போதுஞ் சூடாயிருக்கும்படி கம்பளிப்போர்வை சட்டைகளால் மூடிக்கொள்ளுதல் முதன்மையானது; உடம்பு முழுதமே பெரும்பாலுங் குளிப்படாமல் மறைத்தல் வேண்டும். இதிலேயுமன்றி, மலைமேலும் மலைக்கீழும் உள்ளார்க்குப் புவி கரடி அரிமா யானை ஓநாய் மலைப்பாம்புகள் நச்சாவுகள் முதலான மறவிலங்குகள் ஊர்வனவற்றால் திடீரென எதிர்பாராத பேரிடர்கள் நேரும். யாம் திருவனந்தையில் இருந்த ஞான்று ஒரு நாள் திடீரென ஒரு பெருவேங்கைப்புவி ஊர்க்குள் நுழைந்து பலரைக்கொன்று ஊரைய் நலக்கிவிட்டது! காட்டுள்ளுங் காட்டுத்த ஊர்களிலும் உறையும் மக்கட்கும் இத்தகைய பேரிடர்கள் எதிர்பாராமல் வரும். அதுவல்லாமலும், அடர்ந்த காடுகளின் உள்ளிருந்து வரும் ஒருவகை நச்சுக்காற்றங், கொடிய கொசுக்களும் மாந்தர் உயிரைக் கொள்ளை கொள்ள வல்லன. மற்ற, வயல்கூழ்ந்த வயலடுத்த ஊர்களில் உறைவார்க்கோ இத்தகைய பெருந்திங்குகள் வாரா; ஆகையால், மருத நில வாழ்க்கையே மக்களின் நீண்ட வாழ்க்கைக்கு மிக இசைந்ததாகுமென்று அறிதல்வேண்டும். என்றாலும், மருத நிலத்தின் கண்ணும் ஆற்றோரங்கள் ஏரியோரங்களிலிருப்பார்க்கு வெள்ளப் பெருக்காற் பேரிடர் நேரக் காண்டலால், ஆறு ஏரி முதலானவையுள்ள இடங்களுக்கு மிக அகன்றிருத்தலே வேண்டற் பாலதாகும். இங்ஙனமே கடற்பெருக்காலும் பெருந்துன்பம் நிகழக்கூடுமேனும், அஃது ஆற்றுவெள்ளம் ஏரி வெள்ளம்போல் அத்துணை யடுத்தித்து நிகழ்வ தன்றாகலின், மருதநிலவாழ்க்கை யோடொப்ப செய்தல்கில வாழ்க்கையும் விழுமியதாகுமென்று கடைப்பிடிக்க. இந்நால்வகை நிலப்பகுதிகளில் உள்ள நகரங்களில் மாந்தர் தொகை மிகுதியாக வாழ்ந்தவை அழிந்துஞ் சாக்கடை நாற்றமும் நச்சுக்காற்றும் நிறைந்திருத்தலால், அத்

**சுவாமி வேதாசலம் அவர்களின்
திருமுருகன் அச்சுக்கூடமும்**

**நூல் நிலையமும்
358, பைகிராப்ட்ஸ் ரோட்,
சென்னை.**

முன்னே சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலேஜில் தமிழாசிரியராய் இருந்தவரும், இப்போது பல்லாவரம் பொதுநிலைக்கூட ஆசிரியராய் இருப்பவரும் ஆன ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமி வேதாசலம் என்னும் மறைமலையடிகளால் திருமுருகன் அச்சுக்கூடம் என்பது 1916-ஆம் ஆண்டே டிசம்பர் 13-ஆம் நாள் பல்லாவரத்திலுள்ள தாது நிலையத்தின் கீழ் திறப்பிக்கப்பட்டதாகும். சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் அறிஞர்க்கும் பயன்படுமாறு இப்போது இது சென்னை இராயப்பட்டைப் பைகிராப்ட்ஸ் ரோட், 358-வது இலக்கமுள்ள மாளிகையில் அவர்களிடமிருந்து கொண்டுபோய் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இதில் அச்சுவேலைகளெல்லாம் மிகவும் நேர்த்தியாகச் செப்பப்படுகின்றன அச்சிடும் பொறியும் (இயந்திரமும்) ஆங்கில எழுத்துக்களும் சீராகச் செய்யப்பட்ட புத்தகப்பதிவு கருவிகளாகும்.

தமிழ் எழுத்துக்களும் வரலாற்று மர்றைஅச்சுக் கருவிகளும் புதியவாதலொடு மிக உயர்ந்தனவும் ஆகும். இங்கு அச்சு வேலைகளை நடத்துவோர், அவற்றில் மிகத் தேர்ந்தவர்களாதலால், எவ்வகையான அச்சுவேலைகளையும் குறித்தகாலத்திற்குள் மிக நேர்த்தியாகவும் திறமையாகவுஞ் செய்து கொடுப்பர்.

எல்லா வகையான புத்தக வேலைகளும், திருமுருகன் அச்சுக்கூடங்களும், தபால் தலைப்புகளும், கடிதத்தலைப்புகளும், விளம்பரங்களும், பாடநூல்களும் அழகாகவும் விரைவாகவும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

வெளியூர்களிலிருந்து வரும் வேலைகளை உடனே உன்னித்து, அவற்றை விரைந்து அச்சிட்டுத் தபால் வழியாகவும் புகைவண்டி வழியாகவும் செலவையாகக் கட்டி அனுப்புவைத்தல் கூடும்.

நூல் நிலையத்தில் சுவாமி வேதாசலம் அவர்கள் இயற்றிய நூல்களும், மற்றுந் தமிழ் ஆங்கில நூல்களும் நிற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அச்சுக்கூடம், நூல் நிலை முதலானவைகள் தெரியவேண்டுமேயென இம்முகவரிக்கு எழுதுக:—

அ. கனகராயர்.

அமைச்சர்,

திருமுருகன் அச்சுக்கூடம்